

Úřední věstník

Evropské unie

L 184

České vydání

Právní předpisy

Svazek 59

8. července 2016

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/1075

ze dne 23. března 2016,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 10, čl. 6 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 12 odst. 6, čl. 15 odst. 4, čl. 23 odst. 2, čl. 36 odst. 14, čl. 55 odst. 3, čl. 82 odst. 3 a čl. 88 odst. 7 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení tohoto nařízení spolu vzájemně úzce souvisejí, neboť jejich předmětem je rámec pro řešení krizí, jež zavedla směrnice 2014/59/EU, a to od fáze plánování ozdravných postupů a řešení krize instituce přes fázi včasného zásahu až do okamžiku opatření k řešení krize. V zájmu věcné návaznosti mezi těmito ustanoveními, která by měla vstoupit v platnost současně, a v zájmu zjednodušení postupu řešení krize je nutné, aby instituce, orgány a účastníci trhu, včetně investorů, kteří nejsou rezidenty Unie, měli komplexní přehled o svých právech a povinnostech a byli s nimi obeznámeni na základě kompaktního dokumentu. Je tudíž žádoucí, aby byly příslušné regulační technické normy, jež směrnice 2014/59/EU vyžaduje, sloučeny do jediného nařízení.
- (2) Na základě definic ve směrnici 2014/59/EU je nezbytné vymezit některé specifické definice používaných odborných pojmů.
- (3) Jednotná pravidla pro minimální informace, jež mají být uvedeny v ozdravných plánech, by měla brát v úvahu pravomoc příslušných orgánů stanovit zjednodušené povinnosti některých institucí podle článku 4 směrnice 2014/59/EU, pokud jde o obsah a podrobnosti těchto plánů, a neměla by výkonu těchto pravomocí bránit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

- (4) Aniž jsou dotčeny zjednodušené povinnosti stanovené podle článku 4 směrnice 2014/59/EU, měla by tato jednotná pravidla blíže určit, jaké informace by měl obsahovat individuální ozdravný plán a – v souladu s čl. 7 odst. 5 a 6 uvedené směrnice – jaké informace pak skupinový ozdravný plán.
- (5) Je důležité, aby ozdravné plány uváděly informace náležité a konkrétní, a to v závislosti na tom, zda je vypracovávají instituce, jež nejsou součástí skupiny podléhající konsolidovanému dohledu podle článků 111 a 112 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾, anebo zda se jedná o ozdravné plány individuální podle čl. 7 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, či o ozdravné plány skupinové podle čl. 7 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU.
- (6) V zájmu přehlednosti členění ozdravných plánů by měly být požadavky na uvádění informace seskupeny do několika oddílů, z nichž by některé měly být rozděleny do pododdílů stanovených v tomto nařízení.
- (7) Mají-li být ozdravné plány provedeny v případě nezbytnosti účinně a v řádné lhůtě, je důležité, aby vycházely ze solidní struktury správy a řízení. Měly by tedy obsahovat popis příslušného specifického systému správy a řízení. Plán by měl zejména uvádět, jak byl vypracován, kdo jej schválil a jak je celkově začleněn do správy a řízení dané instituce či skupiny. V relevantních případech by měla být popsána opatření přijatá k tomu, aby případný individuální ozdravný plán dceřiného podniku byl obsahově konzistentní s ozdravným plánem skupinovým.
- (8) Ozdravné plány jsou zásadní z hlediska posouzení proveditelnosti variant ozdravných postupů. Ozdravný plán by tedy měl obsahovat podrobné informace o rozhodovacím procesu, který jakožto důležitá součást struktury správy a řízení daného subjektu vede k aktivaci uvedeného plánu a vychází z postupu eskalace za použití ukazatelů ve smyslu článku 9 směrnice 2014/59/EU. Jelikož je každá krize jiná, není při dosažení určitého ukazatele automaticky aktivována konkrétní varianta ozdravných postupů, resp. – v obecnější rovině – nedochází k aktivaci určitého automatizovaného rámce, jímž se musí realizace konkrétní varianty řídit v souladu s předem určenými procesními požadavky. Ukazatele by měly naopak sloužit jako indikátory toho, že by měl být zahájen postup eskalace včetně analýzy nejlepšího způsobu, jak krizovou situaci řešit. Než je těchto ukazatelů dosaženo, měly by být používány i referenční hodnoty a data sloužící běžnému řízení rizik, tak aby byla daná instituce či skupina informována o riziku, že se její finanční situace zhorší a že bude daných ukazatelů dosaženo. Takovéto signály včasného varování sice nejsou ukazateli ve smyslu směrnice 2014/59/EU a jako takové neindikují vstup do ozdravné fáze, ani nevyžadují eskalaci mimo postupy v běžné situaci, avšak pomáhají zajistit návaznost mezi běžným řízením rizik instituce a sledováním ukazatelů. Ozdravný plán by měl tudíž popisovat způsob, jakým jsou vhodné zvolené prvky řízení rizik instituce na tyto ukazatele navázány.
- (9) Strategická analýza by měla přihlížet k mezinárodním standardům pro ozdravné plány, např. k doporučení Rady pro finanční stabilitu pod názvem „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ („Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce“). Podle uvedeného doporučení by tato analýza měla zjistit základní a systémově významné funkce dané instituce a měla by vymezit hlavní kroky k jejich zachování v rámci ozdravných scénářů. Strategická analýza by tedy měla sestávat ze dvou částí. První z nich by měla popisovat instituci, resp. skupinu a její hlavní linie podnikání a zásadní funkce. Popis instituce, resp. skupiny by měl podávat obecný přehled o instituci, resp. skupině a o jejích činnostech spolu s detailním popisem hlavních linií podnikání a zásadních funkcí. V zájmu snazšího posuzování variant ozdravných postupů, např. odprodeje majetku či prodeje linií podnikání, je důležité určit právní subjekty, v nichž jsou hlavní linie podnikání a zásadní funkce lokalizovány, a analyzovat vztahy propojenosti ve skupině. Podle čl. 6 odst. 1 a 2 směrnice 2014/59/EU jsou instituce povinny vůči příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že by ozdravný plán bylo s přiměřenou pravděpodobností možné provést, aniž by to mělo významné nepříznivé důsledky pro finanční systém. Ustanovení čl. 6 odst. 2 směrnice 2014/59/EU dále vyžaduje, aby příslušné orgány vyhodnotily, do jaké míry by mohly být ozdravný plán či specifické varianty v jeho rámci provedeny, aniž by to mělo významné nepříznivé důsledky pro finanční systém. Ozdravné plány by tudíž měly popisovat i vztahy propojenosti ve vnějším prostředí.
- (10) Druhá část strategické analýzy by měla vymezovat a posuzovat možné varianty ozdravných postupů. Varianty ozdravných postupů, jež má instituce či skupina k dispozici, by měly být zprvu popsány bez vazby na konkrétní

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

scénář finančních obtíží. Jsou prostředkem, jak zvýšit obecnou připravenost na krizi a jak instituci, resp. skupině pomoci na krizi pružně zareagovat. Strategická analýza by měla následně popsat způsob, jakým byly varianty ozdravných postupů otestovány na základě konkrétních scénářů finančních obtíží za účelem předběžně posoudit, které z variant by byly v jednotlivých scénářích efektivní; tato analýza by tudíž měla prakticky otestovat efektivitu variant a přiměřenost ukazatelů. Varianty ozdravných postupů by měly obsahovat opatření, která by mohla instituce přijmout v případě, že budou splněny podmínky včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU.

- (11) Z hlediska účinného provedení ozdravného plánu a eliminace nepříznivých důsledků pro finanční systém má zásadní význam komunikace o tomto plánu. Ozdravný plán by měl tudíž obsahovat i oddíl věnovaný komunikaci a zveřejňování informací, který by ošetřil jak interní komunikaci s příslušnými interními orgány a se zaměstnanci instituce, resp. skupiny, tak komunikaci externí.
- (12) Ozdravný plán by mohl implikovat změny v organizačním uspořádání činností instituce, a to buď za účelem snazších aktualizací plánu a jeho provádění v budoucnu, za účelem sledování ukazatelů, anebo proto, že proces zjistil určité překážky, jež komplikují realizaci variant ozdravných postupů. Tato přípravná a následná organizační opatření, jež by měla instituce, resp. skupina přijmout, by měla být v ozdravném plánu popsána, tak aby bylo možno snáze posoudit, zda bude plán proveden s přiměřenou pravděpodobností, a aby mohly instituce, resp. skupina a příslušné orgány snáze monitorovat jeho provádění.
- (13) Je nezbytné blíže vymezit minimální kritéria, k nimž musí příslušný orgán při posuzování ozdravných plánů institucí podle čl. 6 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 směrnice 2014/59/EU přihlížet.
- (14) Článek 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾ zmocňuje Evropský orgán pro bankovníctví, aby vydával obecné pokyny s cílem zajistit společné, důsledné a jednotné uplatňování práva Unie, a požaduje, aby příslušné orgány a finanční instituce, jimž jsou tyto obecné pokyny určeny, vynaložily veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily. Směrnice 2014/59/EU pověřuje Evropský orgán pro bankovníctví vydáním obecných pokynů dle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, v nichž budou určité aspekty uvedené směrnice upřesněny; příslušné orgány by tudíž měly v souladu s uvedeným článkem přihlížet k obecným pokynům, jež Evropský orgán pro bankovníctví vydal ve věci scénářů k plánování ozdravných postupů a ve věci ukazatelů, jež mají být v ozdravných plánech obsaženy, a za tímto účelem by měly vynaložit veškeré úsilí, aby se v souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 těmito obecnými pokyny řídily.
- (15) Cílem plánování ozdravných postupů, které je ve směrnici 2014/59/EU vymezeno, je určit varianty k zachování nebo obnově životaschopnosti a finanční situace instituce či skupiny, která čelí závažným obtížím. Kritéria pro posuzování ozdravného plánu by tudíž měla mít za cíl zajistit, aby byl plán pro subjekty, jichž se týká, vhodný a aby byl spolu s variantami, jež vymezuje, životaschopný a proveditelný v řádné lhůtě. Konkrétní skutečnosti, jež bude muset příslušný orgán posoudit, budou záviset na obsahu a rozsahu ozdravného plánu. Posuzovaná minimální kritéria by měla být předmětem úpravy jednotných pravidel, tak aby byla zohledněna schopnost příslušných orgánů ukládat v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU některým institucím zjednodušené povinnosti, pokud jde o obsah a podrobnosti ozdravných plánů.
- (16) Ve vhodných případech by měla být vymezena doplňující kritéria, která se použijí při posuzování skupinových ozdravných plánů, tak aby byly reflektovány doplňující požadavky směrnice 2014/59/EU na tyto plány.
- (17) Ozdravné plány by měly být úplné a obsahovat všechny informace, jež směrnice 2014/59/EU požaduje, včetně údajů upřesněných v tomto nařízení. Tyto plány by měly být rovněž komplexní a nabízet dostatečné podrobnosti a dostatečný záběr variant pro případ okolností, v nichž se předmětný subjekt či subjekty mohou nacházet.
- (18) Požadavky na obsah plánů řešení krize by měly zohledňovat aktuální úsilí o globální koordinaci tohoto vývoje prostřednictvím Rady pro finanční stabilitu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (19) Normy, jež pro obsah plánů řešení krize a posuzování způsobilosti k řešení krize platí, by měly být dostatečně flexibilní, aby zohledňovaly okolnosti, v nichž se posuzovaná instituce, resp. skupina nachází, a aby byly plány cílené a při plnění strategií řešení krize užitečné.
- (20) Orgány příslušné k řešení krize by měly posoudit, lze-li účelu řešení krize věrohodně a proveditelně dosáhnout likvidací v rámci běžného úpadkového řízení. Je možné, že za tímto účelem budou muset využít relevantních odborných znalostí systémů pojištění vkladů. Posouzením proveditelnosti a věrohodnosti likvidace není vyloučeno, že bude zapotřebí posoudit, zda účelu řešení krize bude stejnou měrou dosaženo likvidací v rámci vnitrostátního úpadkového řízení, a současně že bude zapotřebí minimalizovat spoléhání se na mimořádnou finanční podporu.
- (21) Posouzení způsobilosti k řešení krize je opakujícím se procesem, který je možný pouze v případě, je-li určena preferovaná strategie řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize mohou na konci tohoto procesu dospět k závěru, že vhodnější je strategie pozměněná či zcela odlišná.
- (22) Zvažovány by měly být i varianty preferované strategie, tak aby byly zohledněny okolnosti, jež brání jejímu naplnění, např. pokud by strategie zahájení řešení krize v jednom okamžiku, která využívá nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, již nebyla proveditelná v situaci, kdy by ztráty přesáhly objem způsobilých závazků vydaných mateřským subjektem.
- (23) Normy, jež platí pro skupinové plány řešení krize a posuzování způsobilosti k řešení krize, by měly umožňovat, aby se strategie řešení krize opírala o kategorizované přístupy Rady pro finanční stabilitu, které jsou uvedeny v 80. bodě odůvodnění směrnice 2014/59/EU. Konkrétně mohou strategie řešení krize umožňovat, aby jediný orgán příslušný k řešení krize uplatnil nástroje k řešení krize na úrovni holdingové či mateřské společnosti skupiny (zahájení řešení krize v jednom okamžiku), nebo aby více takových orgánů uplatnilo tyto nástroje vůči více regionálním či funkčním podskupinám anebo subjektům v přeshraniční skupině (zahájení řešení krize ve více okamžicích), anebo mohou kombinovat aspekty obou možností.
- (24) V každém případě by se při plánování řešení krize a při posuzování způsobilosti k tomuto řešení mělo přihlížet k podpůrným opatřením, např. v podobě podání informací, kontinuálního poskytování kritických sdílených služeb či rozhodnutí zdržet se přijetí opatření k řešení krize, jež budou požadována po orgánech příslušných k řešení krize, které nepřijímají opatření k řešení krize, a to s přihlédnutím k právu jiných orgánů příslušných k řešení krize jednat v případě potřeby z vlastního podnětu v zájmu dosažení domácí finanční stability v situaci, kdy vedoucí orgány příslušné k řešení krize nepřijímají účinná opatření.
- (25) Řada skutečností, které je při posuzování způsobilosti instituce či skupiny k řešení krize nutno zvážit, je blíže vymezena v oddíle C přílohy směrnice 2014/59/EU, jehož výčet však není taxativní a vyžaduje další upřesnění.
- (26) Vzhledem k tomu, že podle článku 32 směrnice 2014/59/EU by opatření k řešení krize mělo být podniknuto pouze v případě, že by likvidace instituce či skupiny v běžném úpadkovém řízení nebyla ve veřejném zájmu, měla by být likvidace při posuzování způsobilosti k řešení krize zvažována jako alternativa k opatření k řešení krize.
- (27) Ustanovení čl. 23 odst. 1 směrnice 2014/59/EU vymezuje různé podmínky, za nichž mateřská instituce, mateřská instituce v Unii nebo určité jiné subjekty ve skupině a jejich dceřiné podniky v jiných členských státech či třetích zemích, které jsou institucemi nebo finančními institucemi, smějí na základě dohody o vnitroskupinové finanční podpoře dle kapitoly III uvedené směrnice poskytnout jinému subjektu skupiny, který splňuje podmínky včasného zásahu, finanční podporu v podobě úvěru, záruk nebo aktiv k použití jakožto zajištění. Podle čl. 25 odst. 2 směrnice 2014/59/EU může orgán příslušný pro subjekt skupiny, jenž finanční podporu poskytuje, tento úkon zakázat nebo omezit.

- (28) S ohledem na finanční obtíže subjektu, jenž finanční podporu přijímá, a na podmínku reálného předpokladu, že finanční podpora tyto obtíže vyřeší, by měla být provedena důkladná analýza potřeby kapitálu a likvidity na straně tohoto subjektu a analýza vnitřních a vnějších příčin těchto finančních obtíží, jakož i historických, současných a očekávaných podmínek na trhu. Předmětem této analýzy by měla být i opatření, která jsou plánována k řešení příčin obtíží tohoto subjektu a mohou efektivně podpořit nápravu jeho finanční situace.
- (29) Posouzení jednotlivých podmínek je v kompetenci subjektu poskytujícího podporu (poskytovatele podpory) a příslušného orgánu, který za tuto instituci poskytující podporu odpovídá. Toto posouzení by mělo vzít v úvahu riziko možného nepříznivého vývoje. V zájmu komplexnosti posouzení podmínek na straně poskytovatele podpory by měl příslušný orgán odpovědný za tohoto poskytovatele přihlídnout rovněž k informacím a výsledkům posouzení, jež mu předloží příslušný orgán odpovědný za subjekt skupiny, jenž tuto finanční podporu přijímá.
- (30) Podmínka, že poskytnutí finanční podpory musí splňovat požadavky čl. 19 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, by měla zohledňovat riziko selhání na straně subjektu, který podporu přijímá (příjemce podpory), a ztrátu, která by v případě takového selhání plynula poskytovateli podpory, a to na základě porovnání situace po poskytnutí podpory a situace bez jejího poskytnutí a na základě plného zveřejnění relevantních informací. Podmínky poskytnutí podpory by podle čl. 19 odst. 7 písm. b) měly odrážet nejlepší zájem poskytovatele podpory; dle uvedeného ustanovení může být zohledněn jakýkoli přímý či nepřímý prospěch, který dotčené strany z poskytnutí této finanční podpory mají. Tato podmínka by měla být ověřena důkladnou analýzou nákladů a přínosů, jež by v obou scénářích plynuly poskytovateli podpory a skupině jako celku.
- (31) Dohody o finanční podpoře a poskytnutí vnitroskupinové finanční podpory mohou posílit způsobilost skupiny k řešení krize, například pokud respektují mechanismus absorpce ztrát, jež upravuje strategie řešení krize. Mohou však i ohrožovat schůdnost zvolené strategie řešení krize, například pokud tato strategie předpokládá oddělení různých částí skupiny. Dopad na způsobilost k řešení krize by tudíž měl být posuzován podle výsledku posouzení této způsobilosti, podle individuálního plánu řešení krize, a případně podle skupinového plánu řešení krize dle společného rozhodnutí kolegií k řešení krize.
- (32) Je nezbytné, aby nezávislí odhadci nebyli při plnění úkolů ocenění pro účely článku 36 včetně čl. 49 odst. 3 a článku 74 směrnice 2014/59/EU ovlivňováni a ani nebyli vnímáni jako ovlivnění ze strany veřejných orgánů včetně orgánu příslušného k řešení krize, ani ze strany instituce či subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) uvedené směrnice.
- (33) K určení okolností, za nichž má být určitá osoba pokládána za nezávislou na relevantních veřejných orgánech včetně orgánu příslušného k řešení krize a na instituci či subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU, by se tudíž měla použít jednotná pravidla. Tato pravidla by měla obsahovat požadavky na odbornost a zdroje dotyčné osoby a její vztah k relevantním veřejným orgánům včetně orgánu příslušného k řešení krize a k instituci či subjektu uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU.
- (34) Tuto nezávislost lze posílit podmínkami, které zajišťují adekvátnost odbornosti a zdrojů nezávislého odhadce. Jmenovitě je třeba zajistit, aby tento odhadce disponoval potřebnou kvalifikací, znalostmi a odborností ve všech relevantních oborech, zejména v oblasti oceňování a účetnictví v bankovním odvětví. Dále je třeba zajistit, aby pro účely ocenění disponoval dostatečnými lidskými a technickými zdroji nebo aby měl k takovým zdrojům přístup. Pro tyto účely by mohlo být vhodné, aby byl uvedený přístup k dostatečným lidským a technickým zdrojům zajištěn pověřením zaměstnanců či smluvních dodavatelů jiných specializovaných odhadců, právních kanceláří či jiných zdrojů. Jsou-li za účelem ocenění pověřeni zaměstnanci či smluvní dodavatelé, měla by u nich být provedena kontrola neexistence střetu zájmů, tak aby nebyla oslabena jejich nezávislost. Za výsledek ocenění by měl ve všech případech zůstat odpovědný nezávislý odhadce.
- (35) Dále je třeba zajistit, aby nezávislý odhadce byl s to provést ocenění účinně, aniž by se nežádoucím způsobem spoléhal na některý z relevantních veřejných orgánů včetně orgánu příslušného k řešení krize anebo na instituci či subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU. Za případ, kdy se nezávislý odhadce

nežádoucím způsobem na výše uvedené subjekty spoléhá, by však nemělo být pokládáno poskytnutí instrukcí či vodítek, které jsou nezbytné k podpoře prováděného ocenění a týkají se např. metodiky poskytované podle právních předpisů Unie v oblasti oceňování pro účely související s řešením krizí bank, jestliže jsou tyto instrukce či vodítka považovány za nezbytné k podpoře prováděného ocenění. Dále by nemělo být bráněno poskytování pomoci, kdy např. dotyčná instituce či subjekt zpřístupní nezávislému odhadci systémy, účetní závěrky, zprávy pro regulátory, tržní data, jiné záznamy či mu poskytne jinou pomoc, jestliže podle posouzení orgánu oprávněného ke jmenování, resp. jiného orgánu zmocněného provést tento úkon v dotyčném členském státě, je takováto pomoc pokládána za nezbytnou k podpoře prováděného ocenění. V souladu s příslušnými zavedenými postupy by mělo být poskytování instrukcí, vodítek a dalších forem podpory předmětem dohody v jednotlivém případě či *en bloc*.

- (36) V souvislosti s oceněním by nemělo být bráněno úhradě přiměřeného protiplnění ani náhradě přiměřených výdajů.
- (37) Nezávislost může být ohrožena, jestliže ocenění provádí osoba, kterou zaměstnává některý z relevantních veřejných orgánů včetně orgánů příslušného k řešení krize anebo instituce či subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU, či osoba, která je s některým z uvedených subjektů spojena, a to i v případech, kdy byla zajištěna vzájemná strukturální oddělenost v plném rozsahu, která má řešit např. riziko výkonu i kontroly činnosti jednou osobou, existence vlastního zájmu, zastupování zájmů, spřízněnosti, nadměrné důvěry nebo zastrahování. Je tedy nezbytné zabezpečit jejich vzájemnou oddělenost po právní stránce tak, aby nezávislý odhadce nebyl zaměstnancem ani smluvním dodavatelem žádného z relevantních veřejných orgánů včetně orgánů příslušného k řešení krize, dotyčné instituce ani subjektu a aby s uvedenými subjekty nebyl ani ve skupině.
- (38) Je rovněž nezbytné zajistit, aby nezávislý znalec neměl významný zájem, který by byl společný, anebo protichůdný zájmu některého z relevantních veřejných orgánů včetně orgánů příslušného k řešení krize anebo instituce či subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU včetně jejich vrcholného vedení, ovládajících akcionářů, subjektů skupiny a významných věřitelů, což by mohlo nastat v případě, že by byl nezávislý odhadce významným věřitelem dotyčné instituce či subjektu. Významný zájem by mohl být dán i v případě osobních vztahů.
- (39) Případnou existenci významného společného či protichůdného zájmu by měl posoudit orgán oprávněný ke jmenování, resp. jiný orgán zmocněný provést tento úkon v dotyčném členském státě. Pro účely tohoto posouzení by měl nezávislý odhadce oznámit orgánu oprávněnému ke jmenování, resp. jinému orgánu zmocněnému provést tento úkon v dotyčném členském státě veškeré skutečné či potenciální zájmy, o nichž se domnívá, že mohou být dle posouzení daného orgánu považovány za zájem významný, a měl by předložit veškeré informace, které po něm lze spravedlivě požadovat k tomu, aby daný orgán mohl toto posouzení provést. V případě právnických osob by měla být jejich nezávislost posouzena na úrovni společnosti jako celku, avšak s přihlédnutím ke strukturální oddělenosti a dalším opatřením případně zavedeným k tomu, aby byli zaměstnanci, kteří mohou být zapojeni do oceňování, odlišeni od ostatních zaměstnanců za účelem řešení rizik, k nimž patří výkon i kontrola činnosti jednou osobou, existence vlastního zájmu, zastupování zájmů, spřízněnost, nadměrná důvěra nebo zastrahování. Jsou-li tato rizika v porovnání s uplatněnými pojistkami natolik závažná, že je nezávislost dané osoby ohrožena, neměla by daná společnost funkci nezávislého odhadce vykonávat.
- (40) Za nezávislého odhadce by za žádných okolností neměl být považován statutární auditor, jenž v roce předcházejícím roku, v němž byla posuzována způsobilost nezávislého odhadce, provedl u instituce či subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU audit. Pokud jde o jiné služby v oblasti auditu a oceňování, jež byly dotyčné instituci či subjektu poskytnuty v letech bezprostředně předcházejících dni, kdy má být nezávislost posouzena, mělo by se mít za to, že i ony představují významný společný nebo protichůdný zájem, ledaže je vůči orgánu oprávněnému ke jmenování, resp. jinému orgánu zmocněnému provést tento úkon v dotyčném členském státě uspokojivě prokázáno, že významný zájem nepředstavují s ohledem na všechny relevantní okolnosti včetně strukturální oddělenosti či jiných zavedených opatření.
- (41) Je nezbytné, aby nezávislý odhadce po jmenování při dodržení obecných zásad a postupů dle použitelných etických kodexů a profesních standardů zjistil, zda není dán skutečný ani potenciální zájem, o němž má za to, že může představovat významný společný či protichůdný zájem. Orgán oprávněný ke jmenování, resp. jiný orgán

určený v dotyčném členském státě by měl být o zjištěném skutečném či potenciálním zájmu neprodleně vyrozuměn a měl by posoudit, zda se jedná o zájem významný, v kterémžto případě by mělo být jmenování nezávislého odhadce zrušeno a měl by být jmenován odhadce nový.

- (42) Směrnice 2014/59/EU ukládá členským státům, aby svým orgánům příslušným k řešení krize svěřily řadu pravomocí včetně pravomocí k odpisu a konverzi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 66 uvedené směrnice, které lze použít jak nezávisle na opatřeních k řešení krize, tak ve spojení s nimi.
- (43) Je důležité zajistit, aby pravomoci k odpisu a konverzi bylo možno uplatnit v souvislosti se všemi závazky, které nejsou vyňaty podle čl. 44 odst. 2 směrnice 2014/59/EU. V případě závazků, které se řídí právem třetí země a které nejsou uvedeny ve výčtu závazků vyňatých dle čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, by mělo být do smluvních podmínek zapracováno ustanovení, jímž bude uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi vůči těmto závazkům podpořeno.
- (44) Smluvní podmínka uvedená v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU by měla být zahrnuta do smluv, jimiž je zakládán závazek, na nějž se uvedený článek použije, a které byly uzavřeny po dni účinnosti předpisů přijatých k provedení hlavy IV kapitoly IV oddílu 5 směrnice 2014/59/EU.
- (45) Zejména by měla být smluvní podmínka uvedená v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU zahrnuta do relevantních smluv o závazku, který při svém založení není plně zajištěn, anebo sice je plně zajištěn, avšak smluvní podmínky, jimiž se řídí, dlužníka nezavazují zachovávat zajištění tohoto závazku v plném rozsahu a trvale v souladu s regulačními požadavky práva Unie či rovnocenných právních předpisů v třetích zemích.
- (46) V případě relevantních smluv, které byly uzavřeny přede dnem účinnosti předpisů přijatých k provedení hlavy IV kapitoly IV oddílu 5 směrnice 2014/59/EU, by měla být tato smluvní podmínka zahrnuta do smlouvy v případě, jsou-li závazky podle této smlouvy založeny po dni provedení.
- (47) V případě relevantních smluv, které byly uzavřeny přede dnem účinnosti předpisů přijatých k provedení hlavy IV kapitoly IV oddílu 5 směrnice 2014/59/EU, by dále měly podstatné změny, jimiž jsou ovlivněna hmotněprávní práva a povinnosti některé ze stran této smlouvy, obsahovat povinnost začlenit do smlouvy smluvní podmínku uvedenou v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU. Nepodstatné změny, jimiž hmotněprávní práva a povinnosti některé ze stran relevantní smlouvy ovlivněny nejsou, by neměly postačovat k tomu, aby založily požadavek na začlenění této smluvní podmínky do smlouvy; ve všech ostatních případech by měla být smluvní podmínka do smlouvy začleněna.
- (48) S cílem umožnit náležitou úroveň konvergence a současně zajistit, aby orgány příslušné k řešení krize a instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU byly s to zohledňovat rozdíly v právních systémech a rozdíly plynoucí z povahy či formy závazku, je vhodné stanovit povinný obsah smluvní podmínky.
- (49) S cílem sjednotit v Unii přístup, který zajišťuje účinnou koordinaci relevantních orgánů, a dát orgánu příslušnému k řešení krize možnost přijímat náležitě informovaná a rychlá rozhodnutí o řešení krize stanoví toto nařízení postupy a obsah oznámení podle čl. 81 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2014/59/EU.
- (50) K zohlednění naléhavosti a významu předmětu oznámení by mělo jejich předávání probíhat pomocí zabezpečené elektronické komunikace. K podpoře koordinace stran počítá tento proces s předchozí ústní komunikací a následným potvrzením příjmu.
- (51) Jelikož by oznámení měla příjemci podávat informace náležité k tomu, aby mohl urychleně plnit své úkoly, je stanoven konkrétní obsah oznámení, které příslušnému orgánu předkládá vedoucí orgán instituce či subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU v situaci, kdy jsou tato instituce či subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Obdobně by mělo oznámení, jež předkládá příslušný orgán

orgánu příslušnému k řešení krize, obsahovat informace, jež druhému uvedenému orgánu umožní plnit jeho úkoly. Zvláštní požadavky na obsah by měly být upraveny i pro oznámení o výsledku posouzení, podle něhož je instituce či subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, jestliže k tomuto posouzení dává podnět příslušný orgán, resp. orgán příslušný k řešení krize. V takovém případě by oznámení mělo specifikovat i příslušné podmínky podle čl. 32 odst. 1 odst. a) a b) směrnice 2014/59/EU.

- (52) Za účelem harmonizovaného přístupu v Unii při informování zúčastněných stran o opatřeních k řešení krize stanoví toto nařízení postupy a obsah oznámení, jež shrnuje účinky opatření k řešení krize, včetně rozhodnutí pozastavit či omezit podle článků 69, 70 a 71 směrnice 2014/59/EU výkon určitých práv.
- (53) Toto nařízení stanoví obsah uvedeného oznámení s ohledem na některé klíčové informace, které je nutno předat retailovým i neretailovým zákazníkům a věřitelům; pokud jde o údaje, které tímto nařízením specifikovány nejsou, mělo by být oznámení v souladu s širší komunikační strategií, která je vypracována v rámci plánu řešení krize a kterou upravuje kapitola II oddíly I a II tohoto nařízení. Vzhledem k tomu, že řešení krize na úrovni skupiny i jeho plánování mohou mít velký dopad ve více členských státech, je nutné přijmout regulační technické normy k vymezení jednotných a podrobných pravidel, jimiž se budou řídit ustavení kolegia k řešení krize a postupy, jež musí toto kolegium při výkonu svých funkcí a úkolů dle článku 88 směrnice 2014/59/EU dodržet.
- (54) Při ustavování kolegia k řešení krize je nutno se vyhnout zdvojení práce, kterou již vykonaly orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a kolegium dohledu. Důležité je rovněž zajistit, aby byla tato práce uzpůsobena tak, aby odpovídala potřebám fungování kolegia. Zejména je vhodné zajistit, aby orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zohledňoval, aktualizoval a náležitě uzpůsoboval veškerou relevantní práci, kterou vykonával orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě v rámci kolegia dohledu, zejména pokud jde o určení příslušných subjektů skupiny a následně orgánů, jež by měly být vyzvány stát se členem nebo pozorovatelem kolegia („mapování“).
- (55) Hovoří-li se o jiných skupinách či kolegiích, jež plní tytéž úkoly a funkce podle čl. 88 odst. 6 směrnice 2014/59/EU, mělo by to být chápáno tak, že se jedná mimo jiné o skupiny krizového řízení ustavené podle společných zásad a přístupů, jež vypracovaly Rada pro finanční stabilitu a G20, avšak nikoli výlučně jen o ně. Je proto důležité stanovit, že orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny při posuzování své povinnosti ustavit kolegium k řešení krize musí rovněž posoudit, zda tyto jiné skupiny či kolegia vyvíjejí činnost v souladu s uvedeným ustanovením.
- (56) Zapojení orgánů příslušných k řešení krize ze třetích zemí do činnosti kolegia k řešení krize ve funkci pozorovatelů je již upraveno v čl. 88 odst. 3 směrnice 2014/59/EU. Je tedy nezbytné upravit organizaci jejich účasti v kolegiu a jejich zapojení do jeho jednotlivých úkolů.
- (57) V zájmu účinného plánování řešení krize je nutná efektivní a včasná interakce a spolupráce mezi kolegií k řešení krize a bankovní skupinou, zejména mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a mateřským podnikem v Unii. Za tím účelem by měl orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vyrozumět mateřský podnik v Unii o ustavení kolegia k řešení krize, jeho složení i případných změnách v tomto složení. Efektivní a včasná interakce a spolupráce mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a mateřským podnikem v Unii by však neměla ztrácet ze zřetele rychlost opatření, která jsou nutná k zachování finanční stability, ani přípravnou či preventivní povahu opatření a komplexní ekonomické posouzení, které jsou při plánování řešení krize zapotřebí.
- (58) V zájmu efektivního a účinného rozhodování by měla písemná ujednání a postupy kolegia k řešení krize obsahovat nezbytné organizační předpisy. Zejména by si mělo být kolegium k řešení krize vědomo potřeby zřídit ve svém rámci flexibilní dílčí struktury, které by plnily funkce kolegia a zajišťovaly, aby byli členové kolegia s to přispívat k plnění všech funkcí kolegia vhodným způsobem. Zejména v případech, kdy je pokládáno za vhodné, aby se orgány, které nejsou členy kolegia, účastnily činnosti kolegia jako pozorovatelé, je nezbytné, aby orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zajistil, aby podmínky této účasti byly upraveny v písemných ujednáních a aby nebyly příznivější nežli podmínky stanovené pro členy kolegia v tomto nařízení.

- (59) Písemná ujednání a postupy kolegia k řešení krize by měly obsahovat i operativní ustanovení nezbytná k tomu, aby kolegium umožňovalo orgánům příslušným k řešení krize jak koordinovat své příspěvky k činnosti kolegia dohledu, tak organizovat analýzy, posuzování a hodnocení příspěvků, jež samy od kolegia dohledu obdrží. Písemná ujednání by tudíž měla v ideálním případě upravovat i komunikaci mezi kolegiem dohledu a kolegiem k řešení krize, a zejména pak mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě. Písemná ujednání by rovněž měla stanovit postupy, jimiž se musí kolegium k řešení krize řídit, aby dosáhlo společného porozumění v případech, kdy je v praxi potřebná koordinace, avšak směrnice 2014/59/EU nepředepisuje společné rozhodnutí.
- (60) Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny by měl mít přístup ke všem informacím, které jsou nezbytné k plnění jeho úkolů a povinností, a měl by koordinovat shromažďování a šíření informací, jež získává od členů kolegia či subjektů skupiny a na něž se vztahují ustanovení směrnice 2014/59/EU o důvěrnosti a výměně důvěrných informací.
- (61) V zájmu účinnosti operativních postupů při řešení naléhavých situací by měl orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny testovat fungování kolegia k řešení krize a, považuje-li to za vhodné, měl by mít možnost zapojit do těchto testů i mateřský podnik v Unii.
- (62) Velmi důležité je včas a realisticky naplánovat všechny postupy společného rozhodování. Každý orgán příslušný k řešení krize, který je do těchto postupů zapojen, by měl orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny dodat svůj příspěvek k příslušnému společnému rozhodnutí ve lhůtě, efektivně a v souladu s harmonogramem příslušného společného rozhodnutí.
- (63) Je nezbytné, aby byla společná rozhodnutí přijímána rychle a ve lhůtě. Tento požadavek je důležitý zejména u rozhodnutí o řešení krize, avšak je relevantní i pro plánování řešení krize. Současně by mělo být zajištěno, aby všechny orgány zapojené do společného rozhodování měly dostatečnou lhůtu k vyjádření svého stanoviska. Za účelem vyvážení obou cílů by měl být orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zmocněn předložit svůj návrh ostatním orgánům zapojeným do tohoto procesu a současně stanovit náležitou lhůtu, po jejímž uplynutí by se mělo mít za to, že orgány, jež nevyjádřily námitky, s návrhem souhlasí. Při stanovování příslušné lhůty by měl orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny náležitě přihlížet ke skutečnému časovému rámci rozhodování, který stanoví právní předpisy či který dříve určilo samotné kolegium.
- (64) V zájmu účinnosti zavedeného postupu by měl konečnou odpovědnost za určení posloupnosti prováděných kroků nést orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny. Měly by být stanoveny kroky k dosažení libovolného společného rozhodnutí, s tím, že některé z těchto kroků lze provádět souběžně a jiné v posloupnosti.
- (65) V souladu s čl. 13 odst. 3 směrnice 2014/59/EU by měly být skupinové plány řešení krize nejméně jednou ročně přezkoumávány a aktualizovány. Je však zapotřebí, aby přezkum a aktualizace těchto plánů byly prováděny rovněž *ad hoc*, jestliže taková potřeba vyvstane s ohledem na informace, jež získá kolegium dohledu, nebo jestliže k tomu dá podnět kolegium k řešení krize.
- (66) V zájmu zvýšení transparentnosti, pokud jde o fungování kolegií k řešení krize, by mělo toto nařízení přesně upravit jednotné podmínky, za nichž budou společná rozhodnutí sdělována mateřskému podniku v Unii a ostatním subjektům příslušné skupiny. V zájmu srovnatelnosti postupů a výsledků, a tedy i dosahování konvergence, je nezbytné přesně upravit jednotná pravidla, jimiž se bude řídit postup a dokumentace při společném rozhodování kolegií k řešení krize.
- (67) Dále by měla být zajištěna koordinace individuálních rozhodnutí, která při neexistenci společného rozhodnutí přijímají orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, tak aby bylo kolegium k řešení krize s to plnit svou úlohu, kterou upravuje čl. 88 odst. 1 směrnice 2014/59/EU. Je tedy nezbytné stanovit postup, jakým by mělo kolegium fungovat jakožto rámec, v němž by orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a ostatní orgány usilovaly o efektivní a schůdné plánování řešení krize na úrovni skupiny i bez přijímání společných rozhodnutí.

- (68) Při zjišťování, je-li nutno vypracovávat program řešení krize na úrovni skupiny, by měly relevantní orgány příslušné k řešení krize, jež jsou zapojeny do činnosti kolegia k řešení krize, v souladu s články 91 a 92 směrnice 2014/59/EU zvážit, zda řešení dané krize nese skupinový prvek. Za tímto účelem by se měl orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny snažit určit všechny subjekty skupiny, jež jsou nebo by mohly být zasaženy v případě, že některý ze subjektů této skupiny nebo mateřský podnik v Unii splňuje podmínky článku 32 nebo 33 směrnice 2014/59/EU.
- (69) V zájmu optimálnosti podmínek k řešení krize je nutno pracovat efektivně a účinně a v krátkých lhůtách. Je tedy důležité stanovit, že kolegium k řešení krize při zvažování, zda je nutno vypracovat program řešení krize na úrovni skupiny, musí zvážit i potřebu vzájemně využívat vnitrostátní mechanismy financování. K nutnosti vzájemného využití těchto mechanismů by mělo kolegium k řešení krize přihlížet zejména s ohledem na plány financování a na použití směrnice 2014/59/EU. Pokud tyto mechanismy vzájemně využity nebudou, měl by být obsah i postup plánu financování náležitě uzpůsoben. V zájmu efektivity by orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny měl mít možnost, aby své kladné posouzení potřeby vypracovat program řešení krize na úrovni skupiny v konečném znění nahradil vlastním návrhem k tomuto programu.
- (70) Program řešení krize na úrovni skupiny by měl v rámci možností a vhodnou měrou přihlížet ke skupinovému plánu řešení krize a tímto plánem se řídit, ledaže orgány příslušné k řešení krize dospějí při svém posouzení s ohledem na okolnosti případu k závěru, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, s nimiž plán řešení krize nepočítá.
- (71) Pro účely koordinace je třeba, aby všichni, jichž se řešení krize instituce dotkne, byli plně obeznámeni se stanovisky a opatřeními orgánu příslušného k řešení krize, který nesouhlasí se společným rozhodnutím o programu řešení krize na úrovni skupiny. Orgán, který vyjadřuje nesouhlas, by tudíž měl ke svému nesouhlasu sdělit orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny jasné důvody.
- (72) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví (EBA).
- (73) Pro účely regulačních technických norem o obsahu plánů řešení krize v případě institucí, jež nejsou součástí skupiny podléhající konsolidovanému dohledu podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, a o obsahu plánů řešení krize vyžadovaných v případě skupin dle článku 10, resp. 13 směrnice 2014/59/EU, jakož i pro účely regulačních technických norem, jež upravují kritéria zkoumaná při posuzování způsobilosti institucí či skupin k řešení krize dle čl. 15 odst. 4, resp. čl. 16 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, konzultoval Evropský orgán pro bankovníctví Evropskou radu pro systémová rizika.
- (74) O návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, uskutečnil Evropský orgán pro bankovníctví otevřené veřejné konzultace, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a vyžádal si stanovisko skupiny subjektů působících v bankovníctví, jež byla zřízena podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ A OZDRAVNÉ PLÁNY

ODDÍL I

Společná ustanovení

Článek 1

Předmět

Toto nařízení blíže vymezuje:

- 1) informace, jež musí obsahovat individuální ozdravný plán a – v souladu s čl. 7 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU – skupinový ozdravný plán;

- 2) minimální kritéria, jež má v souvislosti s individuálním i skupinovým ozdravným plánem posoudit příslušný orgán, v souladu s čl. 6 odst. 8 směrnice 2014/59/EU;
- 3) obsah plánů řešení krize dle článku 10 směrnice 2014/59/EU, jež musí být vypracovány v případě institucí, které nejsou součástí skupiny podléhající konsolidovanému dohledu podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, a obsah plánů řešení krize dle článku 13 směrnice 2014/59/EU, jež musí být vypracovány v případě skupin;
- 4) aspekty a kritéria dle čl. 15 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, jež mají být zkoumány při posuzování způsobilosti institucí k řešení krize, a aspekty a kritéria dle čl. 16 odst. 2 uvedené směrnice, jež mají být zkoumány při posuzování této způsobilosti u skupin;
- 5) podmínky čl. 23 odst. 1 písm. a), c), e) a i) směrnice 2014/59/EU, pokud jde o finanční podporu poskytovanou subjektem skupiny v souladu s článkem 19 uvedené směrnice;
- 6) okolnosti, za nichž je určitá osoba pro účely čl. 36 odst. 1 a článku 74 směrnice 2014/59/EU nezávislá na orgánu příslušném k řešení krize a na instituci nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) uvedené směrnice;
- 7) výčet závazků, pro něž platí výjimka z povinnosti zahrnout do smlouvy smluvní podmínku uvedenou v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, a obsah smluvní podmínky vyžadované v uvedeném ustanovení;
- 8) postupy a obsah, jež platí pro oznámení podle čl. 81 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2014/59/EU a pro oznámení o pozastavení podle článku 83 uvedené směrnice;
- 9) podrobná pravidla pro zřizování a běžné fungování kolegií k řešení krize za účelem plnění úkolů dle čl. 88 odst. 1 směrnice 2014/59/EU.

V případě bodů 1, 2, 3 a 4 výše mohou platit případné zjednodušené povinnosti určené podle článku 4 směrnice 2014/59/EU.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „individuálním ozdravným plánem“ se rozumí:
 - a) ozdravný plán vypracovaný v souladu s čl. 5 odst. 1 směrnice 2014/59/EU institucí, která není součástí skupiny podléhající konsolidovanému dohledu podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU;
 - b) ozdravný plán vypracovaný v souladu s čl. 7 odst. 2 směrnice 2014/59/EU dceřiným podnikem mateřského podniku v Unii;
- 2) „strategií řešení krize“ se rozumí soubor opatření k řešení krize, která jsou stanovena v plánu řešení krize či ve skupinovém plánu řešení krize;
- 3) „preferovanou strategií řešení krize“ se rozumí strategie řešení krize, jíž lze nejlépe dosáhnout účelu řešení krize podle článku 31 směrnice 2014/59/EU, a to s ohledem na strukturu a model podnikání dané instituce nebo skupiny, jakož i na režimy řešení krize, které se použijí na právní subjekty ve skupině;
- 4) „kvalifikovanými způsobilými závazky“ se rozumí způsobilé závazky, jež splňují podmínky čl. 45 odst. 4 směrnice 2014/59/EU k tomu, aby byly zahrnuty do výše kapitálu a způsobilých závazků uvedených v čl. 45 odst. 1 uvedené směrnice;
- 5) „zahájením řešení krize v jednom okamžiku“ se rozumí strategie řešení krize, která předpokládá, že jediný orgán příslušný k řešení krize uplatní pravomoci k řešení krize na úrovni jediného mateřského podniku nebo jediné instituce podléhající konsolidovanému dohledu;

- 6) „zahájením řešení krize ve více okamžicích“ se rozumí strategie řešení krize, která předpokládá, že nejméně dva orgány příslušné k řešení krize uplatní pravomoci k řešení krize vůči regionálním či funkčním podskupinám anebo subjektům skupiny;
- 7) „kontrolou“ se rozumí kontrola ve smyslu definice v čl. 4 odst. 1 bodě 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾;
- 8) „kvalifikovanou účastí“ se rozumí kvalifikovaná účast ve smyslu definice v čl. 4 odst. 1 bodě 36 nařízení (EU) č. 575/2013.

ODDÍL II

Obsah ozdravných plánů

Článek 3

Informace, jež musí ozdravný plán uvádět

Ozdravný plán musí uvádět alespoň:

- 1) souhrn hlavních částí ozdravného plánu podle článku 4;
- 2) informace o správě a řízení podle článku 5;
- 3) strategickou analýzu podle článků 6 až 12;
- 4) plán komunikace a zveřejňování podle článku 14;
- 5) analýzu přípravných opatření podle článku 15.

Článek 4

Shrnutí klíčových prvků ozdravného plánu

1. Souhrn hlavních částí ozdravného plánu musí obsahovat:
 - a) informace o správě a řízení z ozdravného plánu;
 - b) strategickou analýzu z ozdravného plánu včetně souhrnu celkové schopnosti ozdravení podle čl. 12 odst. 3;
 - c) podstatné změny v instituci, skupině nebo ozdravném plánu oproti jeho předchozí verzi, jež byla předložena příslušnému orgánu;
 - d) plán komunikace a zveřejňování z ozdravného plánu;
 - e) přípravná opatření uvedená v ozdravném plánu.
2. Pro účely kapitoly I oddílů II a III tohoto nařízení se podstatnou změnou rozumí změna, která by mohla mít vliv na schopnost instituce či mateřského podniku v EU anebo jednoho či více z jeho dceřiných podniků provést ozdravný plán anebo jednu či více z variant ozdravných postupů tohoto plánu.

Článek 5

Správa a řízení

Informace o správě a řízení musí podrobně popisovat alespoň:

- 1) způsob vypracování ozdravného plánu, včetně alespoň:
 - a) úlohy a funkce osob odpovědných za přípravu, provádění a aktualizaci jednotlivých oddílů plánu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- b) totožnosti osoby, jež nese celkovou odpovědnost za aktualizaci ozdravného plánu, a popisu postupu při této aktualizaci vyvolané podstatnými změnami, jimiž je dotčena instituce či skupina anebo jejich prostředí;
 - c) popisu způsobu, jakým je plán integrován do správy a řízení instituce či skupiny a do celkového rámce řízení rizik;
 - d) je-li posuzovaný subjekt součástí skupiny: popisu opatření a ujednání ve skupině, jež mají zajistit koordinaci a vzájemný soulad variant ozdravných postupů na úrovni skupiny a jednotlivých dceřiných podniků;
- 2) obecné zásady a postupy, jimiž se řídí schvalování ozdravného plánu, včetně alespoň:
- a) prohlášení, zda ozdravný plán přezkoumal útvar interního auditu, externí auditor anebo výbor pro rizika;
 - b) potvrzení, že ozdravný plán prošel posouzením a schválením vedoucího orgánu instituce nebo mateřského podniku v EU, jenž odpovídá za předložení plánu;
- 3) podmínky a postupy nezbytné k včasné realizaci variant ozdravných postupů, včetně alespoň:
- a) popisu postupu interní eskalace a rozhodování, který se použije při dosažení vymezených ukazatelů k tomu, posoudit a určit, kterou z variant ozdravných postupů bude možná v reakci na vyvstálé finanční obtíže nutno použít, včetně alespoň:
 - i) úlohy a funkce osob zapojených do tohoto postupu, včetně popisu jejich povinností, nebo – je-li do postupu zapojen nějaký výbor – včetně úlohy, povinností a funkcí členů tohoto výboru;
 - ii) postupů, které je třeba dodržovat;
 - iii) lhůty k rozhodnutí o volbě variant ozdravných postupů, jakož i okamžiku a způsobu vyrozumění relevantních příslušných orgánů o tom, že bylo dosaženo ukazatelů;
 - b) podrobného popisu ukazatelů, které odrážejí potenciální slabé stránky a hrozby přinejmenším pro kapitálovou pozici, likviditní situaci, ziskovost a rizikový profil subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká;
- 4) soulad plánu s obecným rámcem řízení rizik instituce či skupiny, včetně popisu relevantních referenčních hodnot (signálů včasného varování), jež jsou používány v běžném interním řízení rizik instituce či skupiny, jsou-li tyto referenční hodnoty užitečné k tomu, aby informovaly vedení o potenciální možnosti dosažení ukazatelů;
- 5) řídicí informační systémy, včetně popisu zavedených mechanismů, díky nimž jsou informace nezbytné k realizaci variant ozdravných postupů spolehlivě a včas postupovány pro účely rozhodování v krizových podmínkách.

Článek 6

Strategická analýza

1. Strategická analýza vymezuje hlavní linie podnikání a zásadní funkce a stanoví hlavní kroky, jimiž jsou tyto linie a funkce zachovávány v situaci finančních obtíží.
2. Strategická analýza obsahuje alespoň tyto pododdíly:
 - a) popis subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká, podle článku 7;
 - b) popis variant ozdravných postupů podle článků 8 až 12.

Článek 7

Popis subjektů, jichž se ozdravný plán týká

1. Pododdíl strategické analýzy, který popisuje subjekt či subjekty, jichž se ozdravný plán týká, obsahuje:
 - a) obecnou charakteristiku subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká, včetně:
 - i) popisu jejich celkové globální obchodní strategie a strategie v oblasti rizik;
 - ii) modelu a plánu podnikání, včetně seznamu hlavních jurisdikcí, v nichž tyto subjekty působí, s uvedením údaje, zda zde působí prostřednictvím právního subjektu či pobočky, jež splňují podmínky odstavce 2;
 - iii) hlavních linií podnikání a zásadních funkcí;
 - iv) postupu a metriky k určení hlavních linií podnikání a zásadních funkcí;
 - b) přiřazení hlavních linií podnikání a zásadních funkcí právním subjektům a pobočkám, jež splňují podmínky odstavce 2;
 - c) podrobný popis právní a finanční struktury subjektu či subjektů, jichž se plán týká, včetně vysvětlení vztahů propojenosti ve skupině, pokud jde o právní subjekty či pobočky, jež splňují podmínky odstavce 2, a zejména popis:
 - i) všech stávajících významných expozic ve skupině, vztahů financování ve skupině, kapitálových toků v rámci subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká, zavedených záruk ve skupině, jakož i záruk ve skupině, jejichž zavedení se očekává v případě nutnosti ozdravných opatření;
 - ii) vztahů propojenosti z právního hlediska; tento popis musí obsahovat významné právně závazné smlouvy mezi subjekty skupiny, včetně např. existence smluv o ovládnutí a převodu zisku;
 - iii) vztahů propojenosti z provozního hlediska; tento popis se týká funkcí, jež jsou centralizovány v jednom právním subjektu či pobočce a jsou důležité pro fungování jiných právních subjektů, poboček či skupiny, přičemž zejména se týká centralizovaných funkcí informačních technologií, treasury, rizik a administrativy;
 - iv) stávajících dohod o vnitroskupinové finanční podpoře uzavřených v souladu s článkem 19 směrnice 2014/59/EU, včetně stran těchto dohod a formy a podmínek poskytnutí finanční podpory;
 - d) popis vnějších vztahů propojenosti, včetně alespoň:
 - i) významných expozic a závazků vůči hlavním protistranám;
 - ii) významných finančních produktů a služeb, které subjekt či subjekty, jichž se ozdravný plán týká, poskytují jiným účastníkům finančního trhu;
 - iii) významných služeb, které subjektu či subjektům, jichž se ozdravný plán týká, poskytují třetí osoby.
2. Pro účely odst. 1 písm. b) a c) se výrazem „právní subjekty či pobočky“ rozumí právní subjekty či pobočky, které:
 - a) významně přispívají k zisku či financování subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká, anebo drží významný podíl jejich aktiv, závazků či kapitálu;
 - b) vykonávají hlavní obchodní činnosti;
 - c) centrálně plní hlavní funkce v oblasti operací, rizika či administrativy;
 - d) nesou významná rizika, která by při naplnění pesimistického scénáře mohla ohrozit životaschopnost instituce či skupiny;

- e) nemohly by být zcizeny ani likvidovány, aniž by pravděpodobně nevyvolaly značné riziko pro instituci či skupinu jako celek;
- f) jsou důležité z hlediska finanční stability alespoň jednoho členského státu, v němž mají sídlo nebo vyvíjejí činnost.

Článek 8

Varianty ozdravných postupů

1. Pododdíl věnovaný variantám ozdravných postupů musí obsahovat seznam všech těchto variant spolu s jejich popisem podle článků 9 až 12.
2. Pododdíl věnovaný variantám ozdravných postupů vymezuje škálu těchto variant, které mají ve scénářích finančních obtíží přinášet řešení a o nichž lze přiměřeně očekávat, že by přispěly k zachování či obnově životaschopnosti a finanční situace subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká.
3. Jednotlivé varianty ozdravných postupů je nutno popsat způsobem, který příslušnému orgánu umožní posoudit jejich dopad a proveditelnost.
4. Varianty ozdravných postupů musí obsahovat opatření, která jsou svou povahou mimořádná, i opatření, jež by bylo možno přijmout i při obvyklém průběhu podnikatelské činnosti subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká.
5. Varianty ozdravných postupů nelze vyloučit pouze z toho důvodu, že by vyžadovaly změnu ve stávající povaze podnikatelské činnosti daného subjektu či subjektů.

Článek 9

Opatření a mechanismy v rámci variant ozdravných postupů

1. Varianta ozdravných postupů musí uvádět alespoň:
 - a) škálu opatření v oblasti kapitálu a likvidity, která jsou nutná k zachování či obnově životaschopnosti a finanční situace subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká, a která mají za primární cíl zajistit životaschopnost zásadních funkcí a hlavních linií podnikání;
 - b) mechanismy a opatření, jejichž primárním cílem je udržet či obnovit kapitál instituce anebo konsolidovaný kapitál skupiny cestou vnější rekapitalizace a interních opatření ke zlepšení kapitálové pozice subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká;
 - c) mechanismy a opatření zajišťující, aby subjekt či subjekty, jichž se ozdravný plán týká, měly přiměřený přístup k pohotovostním zdrojům financování, tak aby byly nadále schopny provádět své operace a plnit své závazky v okamžiku jejich splatnosti;
 - d) mechanismy a opatření ke snížení rizika a podílu cizího investování anebo k restrukturalizaci linií podnikání, případně včetně analýzy možného významného odprodeje majetku, právních subjektů či linií podnikání;
 - e) mechanismy a opatření, jejichž primárním cílem je dosáhnout dobrovolné restrukturalizace závazků, aniž by vyvolávaly událost selhání, ukončení smluv, snížení ratingu a podobně.

K opatřením pro účely písmene c) patří i vnější opatření, a případně též opatření, jejichž cílem je reorganizovat dostupnou likviditu v rámci skupiny. K pohotovostním zdrojům financování patří možné zdroje likvidity a posouzení dostupného zajištění a možnosti převádět mezi subjekty skupiny a liniemi podnikání likviditu.

2. Pokud určitá varianta ozdravných postupů neobsahuje opatření a mechanismy uvedené v odst. 1 písm. a) až e), musí pododdíl plánu věnovaný variantám ozdravných postupů prokazovat, že instituce, mateřský podnik v Unii či dceřiný podnik, které plán vypracovaly a předložily, tato opatření a mechanismy náležitě posoudily.

Článek 10

Posouzení dopadů

Varianta ozdravných postupů musí jednak obsahovat posouzení dopadů, které podrobně popisuje zejména postupy k určení hodnoty a prodejnosti hlavních linií podnikání, operací a aktiv subjektu či subjektů, jichž se tato varianta týká, jednak musí uvádět alespoň:

- 1) posouzení finančních a provozních dopadů, v němž jsou uvedeny očekávané dopady na solventnostní a likviditní pozici, na pozici financování, jakož i na ziskovost a operace subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká; ve vhodných případech musí posouzení jmenovitě uvádět subjekty skupiny, jež mohou být danou variantou dotčeny anebo mohou být zapojeny do její realizace;
- 2) posouzení vnějších dopadů a systémových důsledků, jež uvádí jednak očekávané dopady na zásadní funkce vykonávané subjektem či subjekty, jichž se ozdravný plán týká, jednak dopady na akcionáře, zákazníky, zejména pak vkladatele a retailové investory, dále na protistrany, a případně na zbytek skupiny;
- 3) předpoklady, z nichž vychází ocenění, a všechny další předpoklady pro účely posouzení dle odstavců 1 a 2 včetně předpokladů o prodejnosti aktiv či chování jiných finančních institucí.

Článek 11

Posouzení proveditelnosti

1. Varianta ozdravných postupů musí obsahovat posouzení proveditelnosti, jež musí zahrnovat alespoň:
 - a) posouzení rizik spojených s danou variantou, které vychází z případných zkušeností s prováděním této varianty anebo rovnocenného opatření;
 - b) podrobnou analýzu a popis podstatných překážek, které by bránily účinnému a včasnému provedení plánu, a údaj, zda a jakým způsobem by bylo možno tyto překážky překonat;
 - c) v použitelných případech analýzu možných překážek, které by bránily účinné realizaci dané varianty ozdravných postupů a které jsou dány strukturou skupiny nebo vnitroskupinovými mechanismy, včetně údaje, jsou-li dány podstatné praktické nebo právní překážky bránící urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny;
 - d) řešení možných překážek zjištěných dle písmen b) a c).
2. Pro účely odstavce 1 patří k podstatným překážkám faktory, jež by mohly potenciálně negativně ovlivnit včasnou realizaci varianty ozdravných postupů, včetně zejména právních, provozních, podnikatelských a finančních rizik a rizik poškození dobré pověsti, např. snížení ratingu.

Článek 12

Kontinuita operací

1. Varianta ozdravných postupů musí obsahovat posouzení způsobu, jakým bude při její realizaci zajištěna kontinuita operací.

2. V tomto posouzení musí být analyzovány interní operace (například informační systémy, dodavatelé či lidské zdroje) a přístup subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká, k tržní infrastruktuře (např. k zúčtovacímu systému, systému vypořádání a platebnímu systému). Posouzení operační pohotovosti zohledňuje zejména:

- a) mechanismy a opatření nezbytné k zachování nepřetržitého přístupu k příslušné infrastruktuře finančních trhů;
- b) mechanismy a postupy nezbytné k udržení nepřetržitého fungování provozních procesů subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká, včetně infrastruktury a IT služeb;
- c) očekávaný časový rámec realizace a účinnosti dané varianty ozdravných postupů;
- d) účinnost varianty ozdravných postupů a přiměřenost ukazatelů ve škále scénářů finančních obtíží, která hodnotí dopady jednotlivých scénářů na subjekt či subjekty, jichž se ozdravný plán týká, a zejména na jejich kapitál, likviditu, ziskovost, rizikový profil a operace.

3. Tímto posouzením se zjistí, která varianta ozdravných postupů by mohla být vhodná v konkrétním scénáři, dále možné dopady této varianty, její proveditelnost včetně možných překážek bránících její realizaci a časový rámec k této realizaci potřebný.

Na základě těchto informací musí být v posouzení popsána celková schopnost ozdravení na straně subjektu či subjektů, jichž se ozdravný plán týká; touto schopností se rozumí rozsah, v němž varianty ozdravných postupů umožňují, aby tento subjekt či subjekty dosáhly ozdravení ve škále scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží.

Článek 13

Křížové odkazy

Jsou-li informace uvedené v článku 7 předloženy podle článku 11 směrnice 2014/59/EU orgánům příslušným k řešení krize, mohou se příslušné orgány rozhodnout, že křížové odkazy na tyto informace akceptují jako dostatečné z hlediska splnění požadavků článku 7, pokud tyto odkazy neoslabují úplnost a kvalitu ozdravného plánu vyžadované v kapitole I oddíle III tohoto nařízení.

Článek 14

Plán komunikace a zveřejňování

1. Plán komunikace a zveřejňování podrobně upravuje:
 - a) interní komunikaci, zejména vůči zaměstnancům, radám zaměstnanců a dalším zástupcům zaměstnanců;
 - b) externí komunikaci, zejména vůči akcionářům a dalším investorům, příslušným orgánům, protistranám, finančním trhům, infrastruktuře finančního trhu, vkladatelům, a případně veřejnosti;
 - c) účinné návrhy na to, jak se vypořádat s potenciálně negativními reakcemi trhu.
2. Ozdravný plán musí obsahovat přinejmenším analýzu způsobu, jakým by byl plán komunikace a zveřejňování naplňován v případě, že by byl uplatněn jeden či více mechanismů či opatření uvedených v ozdravném plánu.
3. Plán komunikace a zveřejňování musí náležitě zohledňovat potřebu specifické komunikace v případě konkrétních variant ozdravných postupů.

Článek 15

Přípravná opatření

1. Ozdravný plán musí analyzovat přípravná opatření, která subjekt či subjekty, jichž se tento plán týká, přijaly anebo která jsou nezbytná ke snazšímu provedení plánu anebo ke zvýšení jeho účinnosti, a musí uvádět časový rámec k uskutečnění těchto opatření.
2. Mezi těmito přípravnými opatřeními musí být opatření nezbytná k překonání překážek, které brání účinné realizaci variant ozdravných postupů vymezených v ozdravném plánu.

ODDÍL III

Posouzení ozdravných plánů

Článek 16

Úplnost ozdravných plánů

Příslušný orgán posoudí, v jakém rozsahu splňuje ozdravný plán požadavky článku 5, resp. článku 7 směrnice 2014/59/EU a přezkoumá jeho úplnost na základě toho, zda:

- 1) plán obsahuje všechny informace vyjmenované v oddíle A přílohy směrnice 2014/59/EU a blíže vymezené v kapitole I oddíle I tohoto nařízení;
- 2) plán podává informace aktuální, a to i pokud jde o případné podstatné změny v daném subjektu či subjektech, zejména o změny jejich právní či organizační struktury, podnikání nebo finanční situace, k nimž došlo od posledního předložení plánu, v souladu s čl. 5 odst. 2 směrnice 2014/59/EU;
- 3) plán v použitelných případech analyzuje, jakým způsobem a k jakému okamžiku jsou subjekt či subjekty, jichž se plán týká, oprávněny za podmínek v plánu uvedených požádat o využití facilit centrální banky, a určit aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění;
- 4) plán adekvátně odráží odpovídající škálu scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží, které jsou relevantní pro specifické podmínky subjektu či subjektů, jichž se plán týká, přičemž tento orgán zohlední obecné pokyny Evropského orgánu pro bankovnínictví vydané v souladu s čl. 5 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, jimiž je dále upřesněn rozsah scénářů, které se mají v ozdravných plánech použít, a za tímto účelem v souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídil;
- 5) plán obsahuje rámec ukazatelů, s jehož pomocí lze určit, kdy lze přijmout vhodná opatření v plánu uvedená;
- 6) informace podle odstavců 1 až 5 jsou uvedeny za skupinu jako celek;
- 7) plán v použitelných případech uvádí mechanismy vnitroskupinové finanční podpory přijaté v souladu s příslušnou dohodou, jež byla uzavřena v souladu s kapitolou III směrnice 2014/59/EU;
- 8) u jednotlivých scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží, které jsou v souladu s čl. 7 odst. 6 směrnice 2014/59/EU v plánu zohledněny, plán uvádí, zda jsou dány:
 - a) překážky, jež brání provedení ozdravných opatření v rámci skupiny, a to i na úrovni jednotlivých subjektů, jichž se plán týká;
 - b) podstatné praktické nebo právní překážky, jež brání urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny.

Článek 17

Kvalita ozdravných plánů

Při posuzování požadavků a kritérií článku 5, resp. článku 7 směrnice 2014/59/EU příslušný orgán přezkoumá kvalitu ozdravného plánu na základě těchto vodítek:

- 1) má se za to, že plán je srozumitelný, jestliže:
 - a) smysl plánu vyplývá ze samotného textu a sám plán je sepsán jasným a srozumitelným jazykem;
 - b) definice a popisy jsou srozumitelné a v celém plánu konzistentní;
 - c) předpoklady a ocenění v plánu obsažené jsou vysvětleny;
 - d) odkazy na dokumenty v plánu neobsažené a případné přílohy doplňují plán způsobem, který významně přispívá ke zjištění možností, jak zachovat či obnovit finanční sílu a životaschopnost subjektu či subjektů, jichž se plán týká;
- 2) má se za to, že informace v plánu jsou relevantní, jestliže se tyto informace soustředí na zjištění možností, jak zachovat či obnovit finanční sílu a životaschopnost instituce či skupiny;
- 3) má se za to, že ozdravný plán je komplexní, jestliže s přihlédnutím zejména k povaze podnikání subjektu či subjektů, jichž se plán týká, jakož i k jejich velikosti a vztahům propojenosti s jinými institucemi, skupinami a finančním systémem obecně:
 - a) informace, které mají být v ozdravných plánech podle článků 5 a 7 směrnice 2014/59/EU uvedeny, jsou v plánu podány dostatečně podrobně;
 - b) plán obsahuje dostatečně širokou škálu variant ozdravných postupů a ukazatelů, přičemž tento orgán zohlední obecné pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví vydané v souladu s čl. 9 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, jimiž jsou dále upřesněny ukazatele, které se mají v ozdravných plánech použít, a za tímto účelem v souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídil;
- 4) má se za to, že plán je vnitřně konzistentní, jestliže:
 - a) v případě individuálního ozdravného plánu je tento plán sám o sobě vnitřně konzistentní;
 - b) v případě skupinového ozdravného plánu je tento skupinový plán sám o sobě vnitřně konzistentní;
 - c) v případě individuálních ozdravných plánů dceřiných podniků, jsou-li podle čl. 7 odst. 2 směrnice 2014/59/EU po dceřiných podnicích požadovány, jsou tyto plány konzistentní se skupinovým ozdravným plánem.

Článek 18

Uskutečnění opatření navrhovaných v ozdravných plánech

1. Při posuzování rozsahu, v jakém ozdravný plán splňuje kritérium čl. 6 odst. 2 písm. a) směrnice 2014/59/EU, přezkoumá příslušný orgán:
 - a) míru, v níž je plán integrován do obecné správy a řízení dané společnosti, interních procesů subjektu či subjektů, na něž se plán použije, a do jejich rámce řízení rizik, jakož i míru, v níž je plán s těmito prvky v souladu;
 - b) zda plán obsahuje dostatek schůdných a životaschopných variant ozdravných postupů, u nichž lze s přiměřenou pravděpodobností očekávat, že instituce či skupina bude schopna se s různými scénáři finančních obtíží vyrovnat rychle a účinně;
 - c) zda jsou ve variantách ozdravných postupů v plánu vymezena opatření, která účinně řeší scénáře závažných makroekonomických a finančních obtíží zohledněné v souladu s čl. 5 odst. 6 směrnice 2014/59/EU;

- d) zda je časový rámec k realizaci variant realistický a zda je zohledněn v postupech, jež mají zajistit provedení ozdravných opatření;
- e) míru připravenosti instituce či skupiny napravit situaci finančních obtíží, která se zjistí zejména posouzením, zda byla náležitě vymezena nezbytná přípravná opatření, a případně zda byla tato opatření provedena anebo zda je k jejich provedení připraven plán;
- f) přiměřenost škály scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží, na jejichž základě byl plán testován;
- g) přiměřenost postupů, jimiž byl plán testován podle scénářů v písmeni f), a rozsah, v němž jsou tímto testováním ověřeny analýza variant ozdravných postupů a ukazatele v jednotlivých scénářích;
- h) zda jsou předpoklady a ocenění obsažené v plánu i jednotlivé varianty ozdravných scénářů realistické a schůdné.

2. Schůdnost jednotlivých variant ozdravných postupů v plánu dle odst. 1 písm. b) se posoudí s přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem:

- a) do jaké míry má daná instituce či skupina nad realizací těchto variant kontrolu a do jaké míry by potřebovala součinnost třetích osob;
- b) zda plán obsahuje dostatečně širokou škálu variant ozdravných postupů a vhodné ukazatele, podmínky a postupy, jež zajišťují včasnou realizaci těchto variant;
- c) do jaké míry plán uvažuje přiměřeně předvídatelné dopady, jež bude realizace navržené varianty ozdravných postupů mít na danou instituci či skupinu;
- d) zda plán, a zejména varianty ozdravných postupů by pravděpodobně zachovaly životaschopnost instituce či skupiny a obnovily její finanční zdraví;
- e) případně do jaké míry se instituce či skupina anebo konkurenti s podobnými charakteristikami již dokázali v minulosti vyrovnat s finančními obtížemi, jejichž znaky byly podobné jako ve zvažovaném scénáři, za použití popsaných variant ozdravných postupů, zejména pokud jde o včasnou realizaci těchto variant a – v případě skupinového ozdravného plánu – o jejich koordinaci v rámci skupiny.

Článek 19

Varianty ozdravných postupů

Při posuzování rozsahu, v jakém ozdravný plán splňuje kritérium čl. 6 odst. 2 písm. b) směrnice 2014/59/EU, přezkoumá příslušný orgán:

- 1) zda lze plán i jednotlivé varianty ozdravných postupů provést s přiměřenou pravděpodobností včas a účinně dokonce v situaci závažných makroekonomických nebo finančních obtíží;
- 2) zda lze plán a určité varianty ozdravných postupů provést s přiměřenou pravděpodobností v rozsahu, který dostatečnou měrou dosahuje jejich cílů, aniž by to mělo významné nepříznivé důsledky pro finanční systém;
- 3) zda škála variant ozdravných postupů dostatečně snižuje riziko, že realizaci těchto variant začnou bránit překážky nebo že vyvstanou nepříznivé systémové důsledky plynoucí ze skutečnosti, že současně budou ozdravná opatření přijímat i jiné instituce či skupiny;
- 4) do jaké míry mohou varianty ozdravných postupů kolidovat s variantami institucí či skupin, jež mají podobné slabé stránky, například z důvodu podobnosti modelu podnikání, strategií či předmětu činnosti, pokud by byly tyto varianty realizovány současně;
- 5) do jaké míry je pravděpodobné, že bude-li varianty ozdravných postupů realizovat několik institucí či skupin současně, bude to mít negativní důsledky pro dopad a proveditelnost těchto variant.

Článek 20

Specifické požadavky na skupinové ozdravné plány

Při posuzování rozsahu, v jakém skupinový ozdravný plán splňuje kritéria čl. 7 odst. 4 a 6 směrnice 2014/59/EU, přezkoumá příslušný orgán:

- 1) do jaké míry může plán stabilizovat skupinu jako celek a libovolnou instituci z této skupiny, s přihlédnutím zejména k tomu,
 - a) disponuje-li skupina variantami ozdravných postupů k tomu, aby v případě potřeby obnovila finanční situaci dceřiného podniku, aniž by ohrozila finanční zdraví skupiny;
 - b) zda by skupina jako celek a všechny její instituce, které by měly podle předpokladů konkrétní varianty ozdravných postupů pokračovat ve své činnosti, disponovaly i po realizaci této varianty životaschopným modelem podnikání;
 - c) do jaké míry mechanismy v plánu uvedené zajišťují koordinaci a soudržnost opatření, která mají být přijata na úrovni mateřského podniku či instituce podléhající konsolidovanému dohledu podle hlavy VII kapitoly 3 směrnice 2013/36/EU, resp. na úrovni jednotlivých institucí. Do jaké míry postupy správy a řízení v plánu zohledňují strukturu správy a řízení jednotlivých dceřiných podniků a do jaké míry je nutno přezkoumávat zejména příslušná právní omezení;
- 2) do jaké míry nabízí plán řešení, jak překonat překážky bránící provedení ozdravných opatření v rámci skupiny, které byly zjištěny v souvislosti se scénářem podle čl. 5 odst. 6 směrnice 2014/59/EU; do jaké míry by mohla týchž cílů dosáhnout alternativní ozdravná opatření, nelze-li tyto překážky překonat;
- 3) do jaké míry nabízí plán řešení, jak překonat zjištěné podstatné praktické nebo právní překážky, jež brání urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny; do jaké míry by mohly týchž cílů dosáhnout alternativní varianty ozdravných postupů v případě, že tyto překážky nelze překonat.

Článek 21

Charakter posuzovaného subjektu či subjektů

Při posuzování celkové věrohodnosti ozdravného plánu v souladu s články 18, 19 a 20 přihlíží příslušný orgán k povaze podnikání subjektu či subjektů, jichž se plán týká, k jejich velikosti, jakož i ke vztahům propojenosti s jinými institucemi, skupinami a finančním systémem obecně.

KAPITOLA II

PLÁNY ŘEŠENÍ KRIZE

ODDÍL I

Obsah plánů řešení krize

Článek 22

Informace, které mají být uvedeny v plánech řešení krize

Plán řešení krize musí obsahovat alespoň údaje uvedené v bodech 1 až 8 tohoto článku, včetně všech informací požadovaných podle článků 10 a 12 směrnice 2014/59/EU, a další doplňující informace nezbytné z hlediska proveditelnosti strategie řešení krize:

- 1) souhrn plánu, včetně popisu instituce či skupiny a souhrnu údajů uvedených v bodech 2 až 8;

- 2) popis strategie řešení krize, která je v plánu uvažována, včetně:
 - a) vymezení jednotlivých opatření k řešení krize, která plán předpokládá;
 - b) určení právního subjektu či subjektů, na něž by se opatření k řešení krize použila;
 - c) určení zásadních funkcí či hlavních linií podnikání, které budou zachovány, resp. u nichž se očekává, že budou od ostatních funkcí odděleny;
 - d) odhadu časového rámce k provedení každého podstatného aspektu plánu, jež vyžaduje čl. 10 odst. 7 písm. d) směrnice 2014/59/EU;
 - e) podrobného popisu uvažovaných variant preferované strategie řešení krize pro případ okolností, za nichž nelze tuto preferovanou strategii uskutečnit;
 - f) popisu procesu, jímž by se rozhodovalo o uskutečnění strategie řešení krize, včetně časového rámce přijímání rozhodnutí;
 - g) v případě skupinových plánů řešení krize: mechanismů spolupráce a koordinace mezi orgány příslušnými k řešení krize a dalšími relevantními orgány členských států, v nichž se subjekty skupiny nacházejí anebo v nichž mají významné pobočky, a dále relevantními orgány třetích zemí, v nichž se nacházejí subjekty skupiny, v souladu s písemnými ujednáními a postupy podle kapitoly VI oddílu I;
- 3) popis informací nezbytných k účinnému naplnění strategie řešení krize a popis mechanismů, jimiž jsou tyto informace poskytovány, včetně alespoň:
 - a) jednak popisu informací vyžadovaných pro účely ocenění, zejména podle článků 36 a 49 směrnice 2014/59/EU, a pro účely prodejnosti, zejména podle požadavků na prodej platných pro nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovací banky, jednak popisu postupů zajišťujících, že tyto informace budou k dispozici v náležité lhůtě;
 - b) přiřazení zásadních funkcí a hlavních linií podnikání právním subjektům, díky němuž jsou určeny jednak zejména zásadní funkce a hlavní linie podnikání, které vykonávají subjekty v působnosti opatření k řešení krize, jednak zásadní funkce a hlavní linie podnikání, které jsou rozloženy mezi různé právní subjekty a které by byly při naplnění strategie řešení krize odděleny;
 - c) popisu mechanismů, s jejichž pomocí v souladu s článkem 90 směrnice 2014/59/EU sdílejí informace orgány příslušné k řešení krize, další relevantní orgány, a případně i orgány v jiných členských státech či třetích zemích;
 - d) podrobného popisu mechanismů zajišťujících, aby informace podle článku 11 směrnice 2014/59/EU byly aktuální a kdykoli k dispozici orgánům příslušným k řešení krize;
- 4) popis mechanismů zajišťujících během řešení krize kontinuitu operací, pokud jde o přístup k zásadním funkcím, včetně popisu alespoň:
 - a) kritických sdílených systémů a operací, jež musí fungovat trvale, tak aby byla zachována kontinuita zásadních funkcí a mechanismů k zajištění smluvní a provozní spolehlivosti těchto funkcí a mechanismů během řešení krize;
 - b) vnitřních a vnějších vztahů vzájemné závislosti, jež mají zásadní význam z hlediska zachování kontinuity operací;
 - c) mechanismů zajišťujících přístup k platebním systémům nebo jiné finanční infrastruktuře, které jsou nezbytné k zachování zásadních funkcí, včetně posouzení přenositelnosti pozic klienta;
- 5) popis požadavků na financování a zdrojů financování, jež jsou nezbytné k naplnění strategie řešení krize v plánu uvažované, včetně alespoň:
 - a) popisu požadavků na financování a likviditu, jež vyplývají ze strategie řešení krize;

- b) popisu možných zdrojů, z nichž lze řešení krize financovat, včetně podmínek financování, předpokladů využití těchto zdrojů, termínů, kdy budou k dispozici, subjektů, jimž lze financování poskytnout, a požadavků na zajištění;
 - c) případně popisu a analýzy, jakým způsobem a k jakému okamžiku je instituce či skupina oprávněna za podmínek uvedených v plánu řešení krize požádat o využití facilit centrální banky (u nichž se nejedná o nouzové poskytnutí likvidity ani o jinou pomoc za nestandardních podmínek) při řešení krize, spolu s údajem o zajištění, které je k dispozici;
 - d) v případě skupin: popisu sjednaných zásad sdílení odpovědnosti za financování mezi finančními zdroji z různých jurisdikcí, včetně zdrojů finančních prostředků v různých členských státech podle čl. 12 odst. 3 písm. f) směrnice 2014/59/EU;
- 6) plány komunikace s kriticky významnými skupinami zúčastněných stran, včetně alespoň:
- a) vedení, vlastníků a zaměstnanců instituce či skupiny, včetně postupů konzultace se zaměstnanci, a případně včetně postupů dialogu se sociálními partnery při řešení krize, jakož i posouzení dopadu plánu na zaměstnance;
 - b) zákazníků, médií a široké veřejnosti;
 - c) vkladatelů, akcionářů, držitelů dluhopisů, protistran, infrastruktury finančních trhů a dalších dotčených účastníků trhu;
 - d) správních a justičních orgánů, jež musí vydávat schválení či povolení kriticky důležitá k naplnění strategie řešení krize;
 - e) poradců potřebných k naplnění strategie řešení krize;
- 7) závěry z posouzení způsobilosti k řešení krize, včetně alespoň:
- a) údaje, zda je instituce či skupina v současnosti způsobilá k řešení krize, či nikoli;
 - b) souhrnu závěrů z posouzení likvidace podle čl. 23 odst. 1 písm. a);
 - c) podrobného popisu zjištěných překážek, jež způsobilosti k řešení krize brání, a opatření, jež za účelem jejich řešení či odstranění navrhuje instituce či skupina anebo vyžaduje orgán příslušný k řešení krize;
 - d) kvantifikovaného posouzení změn v minimálních požadavcích na způsobilé závazky anebo vhodného umístění těchto závazků, které jsou požadovány k odstranění či řešení překážek způsobilosti k řešení krize, s přihlédnutím ke kritériím čl. 45 odst. 6 směrnice 2014/59/EU, která jsou blíže vymezena v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 45 odst. 2 směrnice 2014/59/EU;
- 8) vyjádření dotčené instituce či skupiny k plánu řešení krize.

ODDÍL II

Posouzení způsobilosti k řešení krize

Článek 23

Fáze posouzení

1. Orgány příslušné k řešení krize posoudí způsobilost k tomuto řešení v těchto posloupných fázích:
 - a) posouzení proveditelnosti a věrohodnosti likvidace instituce či skupiny v běžném úpadečném řízení podle článku 24;
 - b) výběr preferované strategie řešení krize k posouzení podle článku 25;

- c) posouzení proveditelnosti zvolené strategie řešení krize podle článků 26 až 31;
- d) posouzení věrohodnosti zvolené strategie řešení krize podle článku 32.

2. Je-li dle názoru orgánu příslušného k řešení krize jednoznačné, že určité instituce či skupiny představují pro finanční systém podobná rizika anebo že se podobají okolnosti, za nichž jejich likvidace pravděpodobně není proveditelná, je tento orgán oprávněn posuzovat proveditelnost a věrohodnost likvidace těchto institucí či skupin podobným či tímž způsobem.

Druhy institucí uvedené v prvním pododstavci mohou být vymezeny zejména podle kritérií, na něž odkazuje čl. 98 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU.

3. Dospěje-li orgán příslušný k řešení krize k závěru, že likvidace instituce či subjektů skupiny v běžném úpadkovém řízení nemusí být proveditelná či věrohodná anebo že může být nezbytné přijmout ve veřejném zájmu opatření k řešení krize, neboť likvidace v běžném úpadkovém řízení by účel řešení krize neplnila stejnou měrou, pak je tento orgán povinen na základě informací, jež instituce či skupina předloží podle článku 11 směrnice 2014/59/EU, a podle kritérií tohoto nařízení určit preferovanou strategii řešení krize, která je pro danou instituci či skupinu vhodná. V nezbytné míře rovněž určí variantní strategie pro případ okolností, za nichž by tato strategie nebyla proveditelná či věrohodná.

4. Při posuzování proveditelnosti a věrohodnosti preferované strategie řešení krize jsou posuzovány všechny variantní strategie, které jsou v rámci této preferované strategie navrženy.

5. Orgány příslušné k řešení krize v souladu s článkem 11 směrnice 2014/59/EU požadují po instituci či skupině doplňující informace, jež budou k posouzení preferované strategie a strategií variantních nezbytné.

6. Na základě provedení posouzení proveditelnosti a věrohodnosti preferované strategie řešení krize uvedené v odstavci 4 orgán příslušný k řešení krize tuto preferovanou strategii případně zreviduje anebo zváží strategie alternativní.

7. Pokud orgán příslušný k řešení krize preferovanou strategii řešení krize zreviduje, posoudí tuto její revidovanou verzi z hlediska proveditelnosti a věrohodnosti v souladu s články 26, resp. a 27.

Článek 24

Proveditelnost a věrohodnost likvidace v běžném úpadkovém řízení

1. Orgány příslušné k řešení krize posoudí, zda by byla proveditelná a věrohodná likvidace instituce či skupiny v běžném úpadkovém řízení, a posoudí dopad, jež by taková likvidace měla z hlediska nároků na mimořádnou veřejnou finanční podporu ve srovnání se situací řešení krize.

2. Při posuzování věrohodnosti likvidace orgány příslušné k řešení krize posoudí pravděpodobný dopad, jež by taková likvidace instituce či skupiny měla na finanční systémy libovolného členského státu a Unie, tak aby byla zajištěna kontinuita přístupu k zásadním funkcím, jež tato instituce či skupina plní, a aby bylo dosaženo účelu řešení krize dle článku 31 směrnice 2014/59/EU. Za tímto účelem orgány příslušné k řešení krize přihlednou k funkcím, jež instituce či skupina plní, a posoudí, zda je pravděpodobné, že by likvidace měla podstatný nepříznivý dopad na:

- a) fungování finančních trhů a důvěru v trh;
- b) infrastrukturu finančních trhů, zejména:
 - i) zda by náhlé ukončení činností omezilo běžné fungování infrastruktury finančních trhů způsobem, který negativně dopadá na finanční systém jako celek;
 - ii) zda a do jaké míry by se infrastrukturou finančních trhů mohla během likvidace šířit krize;

- c) jiné finanční instituce, zejména:
 - i) zda by likvidace zvýšila náklady jiných finančních institucí na financování anebo jim snižovala dostupnost tohoto financování způsobem, který představuje riziko pro finanční stabilitu;
 - ii) riziko přímého či nepřímého šíření krize a makroekonomické zpětné vazby;
 - d) reálnou ekonomiku, a zejména dostupnost kritických finančních služeb.
3. Dospěje-li orgán příslušný k řešení krize k závěru, že je likvidace věrohodná, posoudí její proveditelnost.
4. Za tímto účelem orgány příslušné k řešení krize zváží, zda jsou systémy instituce či skupiny s to poskytovat informace, jež vyžadují příslušné systémy pojištění vkladů pro účely poskytnutí platby na pojištěné vklady ve výši a časovém rámci, jež vymezuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾, případně v souladu s rovnocennými systémy pojištění vkladů v třetích zemích, včetně pojištěných zůstatků vkladů.

Orgány příslušné k řešení krize dále posoudí, zda má instituce či skupina potřebnou schopnost podporovat činnost systému pojištění vkladů, přičemž zejména rozliší pojištěné a nepojištěné zůstatky na vkladových účtech.

Článek 25

Určení strategie řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize posoudí, zda je kandidátská strategie řešení krize vhodná k dosažení účelu řešení krize, a to s ohledem na strukturu a model podnikání instituce či skupiny a s ohledem na režimy řešení krize, jež se použijí na právní subjekty ve skupině. Ve veřejném zájmu lze opatření k řešení krize přijmout v případě, že jsou nezbytná k dosažení jednoho či více účelů řešení krize, jsou těmto účelům přiměřená a likvidaci instituce v běžném úpadkovém řízení by uvedených účelů řešení krize nebylo dosaženo stejnou měrou.
2. V případě skupin orgány příslušné k řešení krize zejména posoudí, zda by bylo vhodnější uplatnit strategii, při níž by řešení krize bylo zahájeno v jednom okamžiku, anebo ve více okamžicích.
3. Za tímto účelem orgány příslušné k řešení krize posoudí alespoň:
- a) jaké nástroje k řešení krize by byly v rámci preferované strategie řešení krize použity a zda by těmito nástroji mohly disponovat právní subjekty, vůči nimž je tato strategie navrhuje uplatnit;
 - b) výši kvalifikovaných způsobilých závazků v rámci navržené strategie řešení krize, riziko, že nebude hrazen příspěvek na absorpci ztrát nebo rekapitalizaci, a právní subjekty, jež tyto kvalifikované způsobilé závazky vydají, s přihlédnutím ke skutečnosti, že:
 - i) zahájení řešení krize v jednom okamžiku je vhodné s větší pravděpodobností, jestliže mateřský podnik na nejvyšší úrovni anebo holdingová společnost skupiny vydá dostatečný objem externě vydávaných způsobilých závazků či závazků, o nichž se očekává, že přispějí k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rámci navržené strategie řešení krize;
 - ii) zahájení řešení krize ve více okamžicích je vhodné s větší pravděpodobností, jestliže způsobilé závazky skupiny či závazky, o nichž se očekává, že přispějí k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rámci navržené strategie řešení krize, vydá více než jeden subjekt anebo více než jedna regionální či funkční podskupina ve skupině, jejíž krize by byla řešena;
 - c) zavedená smluvní a jiná ujednání o převodu ztrát mezi právními subjekty ve skupině;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

- d) provozní strukturu a model podnikání dané instituce či skupiny, a zejména, zda je vysoce integrovaná, anebo zda má decentralizovanou strukturu, jež se vyznačuje vysokým stupněm oddělenosti různých částí instituce či skupiny, při zohlednění skutečnosti, že:
 - i) zahájení řešení krize v jednom okamžiku je vhodné s větší pravděpodobností, jestliže se činnost skupiny vyznačuje vysokým stupněm integrace včetně centralizovaného řízení likvidity, řízení rizik, funkcí treasury, IT a dalších kritických sdílených služeb;
 - ii) zahájení řešení krize ve více okamžicích je vhodné s větší pravděpodobností, jestliže jsou operace skupiny rozděleny mezi nejméně dvě přesně identifikovatelné podskupiny, z nichž každá je na jiných částech skupiny finančně, právně či provozně nezávislá, přičemž kriticky významné vztahy provozní závislosti těchto podskupin na jiných částech skupiny se opírají o spolehlivé mechanismy, jež zajišťují kontinuitu jejich činnosti v případě řešení krize;
 - e) vymahatelnost nástrojů k řešení krize, které by byly uplatněny, zejména ve třetích zemích;
 - f) zda si strategie řešení krize žádá podpůrná opatření jiných orgánů, zejména ve třetích zemích, anebo zda vyžaduje, aby se tyto orgány zdržely nezávislých opatření k řešení krize; a zda jsou tato případná opatření pro tyto orgány proveditelná a věrohodná.
4. Orgány příslušné k řešení krize posoudí, zda jsou k řešení scénářů či okolností, v nichž nelze strategii řešení krize naplnit proveditelným a věrohodným způsobem, nezbytné varianty této strategie.
5. Orgány příslušné k řešení krize zváží, do jaké míry je pravděpodobné, že variantní strategie dosáhnou účelu řešení krize, a zejména že zajišťují kontinuitu zásadních funkcí.

Opatření k odstranění překážek, které brání realizaci variant strategie řešení krize, jsou uplatňována pouze v případě, že nenarušují proveditelné a věrohodné naplnění preferované strategie řešení krize.

Článek 26

Posouzení proveditelnosti strategie řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize posoudí, zda je proveditelné, aby byla zvolená strategie řešení krize naplněna účinně a v náležitém časovém rámci, a zjistí možné překážky, jež naplnění zvolené strategie brání.
2. Orgány příslušné k řešení krize zváží překážky, jež brání krátkodobé stabilizaci instituce či skupiny. Jestliže strategie řešení krize předpokládá, že bude v plném či částečném rozsahu obnovena dlouhodobá životaschopnost instituce či skupiny, orgány příslušné k řešení krize zváží i předvídatelné překážky, jež by bránily reorganizaci podnikatelské činnosti, která je vyžadována podle článku 52 směrnice 2014/59/EU anebo bude pravděpodobně vyžadována z jiných důvodů.
3. Tyto překážky se člení nejméně do těchto kategorií:
 - a) struktura a operace;
 - b) finanční zdroje;
 - c) informace;
 - d) přeshraniční aspekty;
 - e) právní aspekty.

Článek 27

Posouzení proveditelnosti: struktura a operace

Při zvažování, zda řešení krize brání možné překážky, jež souvisejí se strukturou a operacemi instituce či skupiny, orgány příslušné k řešení krize zváží alespoň:

- 1) záležitosti upravené v bodech 1 až 7, 16, 18 a 19 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU;
- 2) případy závislosti významných subjektů a hlavních linií podnikání na infrastruktuře, informačních technologiích, funkci treasury či financí, zaměstnancích či jiných kritických sdílených službách;
- 3) zda jsou mechanismy správy a řízení, kontroly a řízení rizik v souladu s případnými plánovanými změnami ve struktuře instituce či skupiny;
- 4) zda je právní a franšizová struktura instituce či skupiny v souladu s případnými plánovanými změnami v podnikatelské struktuře této instituce či skupiny;
- 5) zda jsou pro každý z právních subjektů k dispozici vhodné nástroje k řešení krize, které jsou k naplnění strategie řešení krize požadovány.

Článek 28

Posouzení proveditelnosti: finanční zdroje

Při zvažování, zda řešení krize brání možné překážky, jež souvisejí s finančními zdroji, orgány příslušné k řešení krize zváží alespoň:

- 1) záležitosti upravené v bodech 13, 14, 15 a 17 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU;
- 2) potřebu zjistit a vyčíslit výši závazků, které v rámci preferované strategie řešení krize pravděpodobně nepřispějí k absorpci ztrát nebo rekapitalizaci, s přihlédnutím k alespoň těmto faktorům:
 - i) splatnosti;
 - ii) pořadí podřízenosti;
 - iii) typům držitelů daného nástroje či jeho převoditelnosti;
 - iv) právním překážkám bránícím absorpci ztrát, například skutečnosti, že nástroje k řešení krize nejsou uznávány v cizích právních řádech anebo že existují práva na započtení;
 - v) dalším faktorům vytvářejícím riziko, že by tyto závazky byly v případě řešení krize vyňaty z absorpce ztrát;
 - vi) objemu kvalifikovaných způsobilých závazků a jiných závazků, které by absorbovaly ztráty, jakož i právním subjektům, jež by tyto závazky vydávaly;
- 3) výši nároků na financování v době před řešením krize a v jejím průběhu, dostupnost zdrojů financování a překážky bránící nezbytnému převodu kapitálu v rámci instituce či skupiny;
- 4) zda jsou specifikovány vhodné mechanismy k tomu, aby na právní subjekty, na něž by byly uplatněny nástroje k řešení krize, byly převedeny ztráty z jiných společností skupiny, včetně případného posouzení objemu vnitroskupinového financování a jeho schopnosti absorbovat ztráty.

Článek 29

Posouzení proveditelnosti: informace

Při zvažování, zda řešení krize brání možné překážky, jež souvisejí s informacemi, orgány příslušné k řešení krize zváží alespoň:

- 1) záležitosti upravené v bodech 8 až 12 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU;
- 2) schopnost instituce či skupiny poskytovat informace o výši aktiv, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění facilit centrální banky, a informace o umístění těchto aktiv v rámci skupiny;
- 3) schopnost instituce či skupiny poskytnout informace nutné k tomu, aby mohlo být provedeno ocenění, jímž má být zjištěna výše požadovaného odpisu či rekapitalizace.

Článek 30

Posouzení proveditelnosti: přeshraniční aspekty

Při zvažování, zda řešení krize brání možné překážky, jež souvisejí s přeshraničními aspekty, orgány příslušné k řešení krize zváží alespoň:

- 1) záležitosti upravené v bodě 20 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU;
- 2) zda jsou mezi orgány domovského a hostitelského členského státu zavedeny vhodné postupy ke koordinaci, komunikaci a poskytování ujištění o opatřeních, jež mají být přijata, včetně opatření v třetích zemích, které umožňují naplnit strategii řešení krize;
- 3) zda mají právní předpisy v příslušných domovských a hostitelských jurisdikcích vyšší právní sílu nežli práva na ukončení smlouvy v případě finančních smluv, která se uplatní výhradně při selhání a řešení krize přidruženého podniku.

Článek 31

Posouzení proveditelnosti: jiné možné překážky

Při posuzování možných překážek bránících řešení krize je nutno zvážit tyto právní záležitosti:

- 1) zda lze v krátké lhůtě splnit požadavky na to, aby regulační orgány vydaly schválení či povolení nezbytná k naplnění strategie řešení krize;
- 2) zda podstatná smluvní dokumentace umožňuje smlouvy ukončit při zahájení řešení krize;
- 3) zda smluvní závazky, jejichž uplatňování nemůže orgán příslušný k řešení krize vyloučit, zakazují převod aktiv či závazků, s nímž strategie řešení krize počítá.

Článek 32

Posouzení věrohodnosti strategie řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize poté, co posoudí proveditelnost zvolené strategie řešení krize, posoudí i její věrohodnost, přičemž přihlednou k pravděpodobnému dopadu řešení krize na finanční systémy a reálnou ekonomiku libovolného členského státu a Unie s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí, jež daná instituce či skupina plní. Předmětem posouzení musí být záležitosti upravené v bodech 21 až 28 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU.

2. Během posuzování orgány příslušné k řešení krize zváží pravděpodobný dopad, jež by naplnění strategie řešení krize mělo na finanční systémy libovolného členského státu a Unie. Za tímto účelem přihlednou k funkcím, jež instituce či skupina plní, a posoudí, zda je pravděpodobné, že by naplnění strategie řešení krize mělo podstatný nepříznivý dopad na:

- a) fungování finančních trhů, a zejména důvěru v trh;
- b) infrastrukturu finančních trhů, a zejména:
 - i) zda by náhlé ukončení činností omezilo běžné fungování infrastruktury finančních trhů způsobem, který negativně dopadá na finanční systém jako celek;
 - ii) zda a do jaké míry by se infrastrukturou finančních trhů mohla během likvidace šířit krize;
- c) jiné finanční instituce, a zejména:
 - i) zda by likvidace zvýšila náklady jiných finančních institucí na financování anebo jim snižovala dostupnost tohoto financování způsobem, který představuje riziko pro finanční stabilitu;
 - ii) riziko přímého či nepřímého šíření krize a makroekonomické zpětné vazby;
- d) reálnou ekonomiku, a zejména na dostupnost finančních služeb.

KAPITOLA III

VNITROSKUPINOVÁ FINANČNÍ PODPORA

Článek 33

Předpoklad vyřešení finančních obtíží

1. Podmínka, že musí být dán reálný předpoklad, že poskytnutá podpora do významné míry vyřeší finanční obtíže subjektu skupiny, jenž finanční podporu přijímá („příjemce podpory“), se považuje za splněnou, hovoří-li pro tento předpoklad následující parametry:

- a) potřeba kapitálu a likvidity příjemce podpory, která je uvedena v popisu jeho kapitálové a likviditní situace a v projekci jeho potřeby kapitálu a likvidity, je pokryta na dostatečnou dobu, a to s přihlédnutím ke všem relevantním finančním zdrojům, z nichž lze tyto potřeby uspokojit, a s přihlédnutím k harmonogramu k vyřešení finančních obtíží a k termínu poskytnutí podpory;
- b) předpokladu vyřešení obtíží neodporuje analýza finanční situace a vnitřních i vnějších příčin finančních obtíží, zejména modelu podnikání a řízení rizik příjemce podpory, jakož i historických, aktuálních a očekávaných podmínek na trhu;
- c) akční plán s popisem opatření k nápravě finanční situace příjemce podpory, případně včetně revize jeho modelu podnikání a řízení rizik;
- d) výchozí předpoklady v popisech a projekcích dle písmen a), b) a c) jsou vzájemně v souladu, schůdné a zohledňují krizové podmínky, v nichž se příjemce podpory nachází, jakož i aktuální podmínky na trhu a potenciální nepříznivý vývoj.

2. Při posuzování podmínky dle odstavce 1 přihledne příslušný orgán dle čl. 25 odst. 2 směrnice 2014/59/EU k informacím a výsledkům posouzení, jež mu předloží příslušný orgán odpovědný za příjemce podpory.

Článek 34

Podmínky podpory

1. Má se za to, že podmínky poskytnutí finanční podpory, včetně protiplnění, jsou v souladu s čl. 19 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) podmínky náležitě odrážejí:

- i) riziko selhání příjemce podpory;
- ii) pořadí uspokojení pohledávky;
- iii) výši očekávané ztráty subjektu skupiny, který podporu poskytuje („poskytovatele podpory“), v případě selhání příjemce podpory;
- iv) v případě úvěru nebo přislíbené facility: profil splatnosti na základě plného zveřejnění všech relevantních a aktuálních informací ze strany příjemce podpory a dalších informací, jež má k dispozici poskytovatel podpory;

b) podmínky odrážejí v souladu s čl. 19 odst. 7 směrnice 2014/59/EU nejlepší zájem poskytovatele podpory a poměr mezi prospěchem, riziky a náklady, který byl při určování tohoto nejlepšího zájmu zohledněn, včetně přímého či nepřímého prospěchu, který může poskytovateli podpory z poskytnutí finanční podpory plynout, a včetně prospěchu, který z poskytnutí podpory plyne skupině.

Pro účely písm. a) bodu iv) není nutno přihlížet k předpokládanému dočasnému dopadu na tržní ceny, jenž plyne z událostí ve vnějším prostředí skupiny, jestliže realistická projekce situace na trhu hovoří pro předpoklad, že velikost ani trvání tohoto dopadu neohrožují schopnost příjemce podpory splnit všechny své závazky v okamžiku jejich splatnosti.

2. Posouzení podmínek dle odst. 1 písm. a) a b) musí vycházet z komparativní analýzy rizika selhání příjemce podpory v každém z případů, kdy podpora je, nebo není poskytnuta.

Analýza rizika selhání musí vycházet z parametrů uvedených v článku 33. Touto analýzou není dotčeno, aby příslušný orgán odpovědný za poskytovatele podpory při zvažování poměru mezi přínosy, riziky a náklady provedl na základě vlastního uvážení v individuálním případě i posouzení dalších skutečností, které by zvažoval poskytovatel podpory v úvěrovém hodnocení při rozhodování o tom, zda poskytnout úvěr, na základě všech informací, jež by měl k dispozici.

3. Předmětem posouzení musí být potenciální újma na franšíze, refinancování a pověsti a přínosy plynoucí z efektivního využívání a zastupitelnosti kapitálových zdrojů skupiny a podmínek jejího refinancování.

V rámci možností musí být přínosy a náklady zohledněné při určování nejlepšího zájmu vyčísleny v penězích. Vyčíslet je nutno i slevu poskytnutou příjemci podpory oproti tržním podmínkám, včetně srážek u kolaterálu a snížení úrokových sazeb.

4. Při posuzování nejlepšího zájmu je nutno přihlížet k závazným příslibům, které jsou obsaženy v dohodě o finanční podpoře a které hovoří pro předpoklady o budoucím modelu podnikání a řízení rizik příjemce podpory.

5. Příslušný orgán zohlední informace a výsledky posouzení, které mu předloží příslušný orgán odpovědný za příjemce podpory.

Článek 35

Likvidita a solventnost poskytovatele podpory

1. S výhradou podmínky v čl. 23 odst. 1 písm. g) směrnice 2014/59/EU se má za to, že poskytnutí finanční podpory neohroží likviditu ani solventnost poskytovatele podpory, jestliže lze důvodně předpokládat, že po poskytnutí této podpory:

a) majetek poskytovatele podpory bude trvale vyšší než jeho závazky;

b) poskytovatel podpory splní tyto podmínky:

- i) bude s to plnit všechny své závazky v okamžiku jejich splatnosti;
- ii) neporuší požadavky na solventnost a likviditu podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 způsobem, který by byl důvodem k tomu, aby mu příslušný orgán odebral povolení.

2. Při tomto posouzení je nutno přihlédnout k riziku selhání příjemce podpory a ke ztrátě, která by z jeho selhání plynula poskytovateli podpory, a to i s ohledem na potenciální nepříznivý vývoj. Toto posouzení musí dodržet příslušné obezřetnostní požadavky na řízení rizik poskytovatele podpory.

Článek 36

Způsobilost poskytovatele podpory k řešení krize

1. Má se za to, že poskytnutím finanční podpory není oslabena způsobilost poskytovatele podpory k řešení krize, jestliže na základě posouzení dle článků 15 a 16 směrnice 2014/59/EU není u tohoto subjektu v důsledku poskytnutí podpory výrazně méně proveditelné ani věrohodné, že bude naplněna strategie řešení krize uvedená v plánu řešení krize.

Toto posouzení přihlédne zejména k dopadu poskytnutí finanční podpory na:

- a) potenciál k absorpci ztrát v rámci skupiny po splnění podmínek řešení krize;
- b) vzájemnou propojenost poskytovatele a příjemce podpory;
- c) riziko šíření krize v rámci skupiny;
- d) složitost skupiny zvýšenou v důsledku poskytnutí finanční podpory;
- e) kapitálovou a likviditní situaci poskytovatele podpory.

2. Nejsou-li poskytovatelé podpory plně informováni o preferované strategii řešení krize, provedou posouzení dle odstavce 1 na základě informací, jež mají o plánu řešení krize.

3. Při zjišťování dopadu, jež by vnitroskupinová finanční podpora měla na způsobilost poskytovatele podpory k řešení krize, spolu úzce spolupracují příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize odpovědné za tento subjekt.

KAPITOLA IV

NEZÁVISLOST ODHADŮ

Článek 37

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

- 1) „orgánem oprávněným ke jmenování“ se rozumí právnická či fyzická osoba příslušná pro výběr a jmenování nezávislého odhadce pro účely provedení ocenění podle čl. 36 odst. 1 nebo čl. 74 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;

- 2) „relevantním subjektem“ se rozumí instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU, jejichž aktiva a závazky se oceňují podle článku 36 nebo článku 74 směrnice 2014/59/EU;
- 3) „relevantním veřejným orgánem“ se rozumí orgán oprávněný ke jmenování, orgán příslušný k řešení krize nebo orgány uvedené v čl. 83 odst. 2 písm. a) až h) směrnice 2014/59/EU a první orgán uvedený v čl. 83 odst. 2 bodu i) směrnice 2014/59/EU.

Článek 38

Prvky nezávislosti

Odhadcem může být jmenována právnická nebo fyzická osoba. Odhadce je považován za nezávislého na jakémkoli relevantním veřejném orgánu a relevantním subjektu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- 1) odhadce má požadovanou kvalifikaci, zkušenosti, schopnosti, znalosti a zdroje a může provést ocenění účinně, aniž by se musel nepřípustně spoléhat na relevantní veřejný orgán nebo relevantní subjekt v souladu s článkem 39;
- 2) odhadce je z právního hlediska oddělen od relevantních veřejných orgánů a relevantního subjektu v souladu s článkem 40;
- 3) odhadce nemá žádný významný společný nebo protichůdný zájem ve smyslu článku 41.

Článek 39

Kvalifikace, zkušenosti, schopnosti, znalosti a zdroje

1. Nezávislý odhadce musí mít nezbytnou kvalifikaci, zkušenosti, schopnosti a znalosti ve všech záležitostech, které orgán oprávněný ke jmenování považuje za relevantní.
2. Nezávislý znalec musí mít takové lidské a technické zdroje, které orgán oprávněný ke jmenování považuje za vhodné k provedení ocenění, nebo musí mít k takovým zdrojům přístup. Při posuzování přiměřenosti zdrojů se zohlední povaha, rozsah a složitost ocenění, která má být provedeno.
3. V souvislosti s prováděním ocenění nezávislý znalec nesmí:
 - a) vyžadovat ani přijímat pokyny ani doporučení od příslušného veřejného orgánu nebo příslušného subjektu;
 - b) vyžadovat ani přijímat finanční ani jiné výhody od příslušného veřejného orgánu nebo příslušného subjektu.
4. Odstavec 3 nebrání:
 - a) poskytování pokynů, poradenství, prostor, technického vybavení nebo jiných forem podpory, pokud je to podle posouzení orgánu oprávněného ke jmenování nebo jiného orgánu, který může být zmocněn k provedení tohoto úkonu v dotčeném členském státě, považováno za nezbytné pro dosažení cílů ocenění;
 - b) zaplacení nezávislému odhadci takové odměny a nákladů, jaké jsou přiměřené v souvislosti s provedením ocenění.

Článek 40

Strukturální oddělenost

1. Nezávislý odhadce je osobou oddělenou od relevantního veřejného orgánu, včetně orgánu příslušného k řešení krize a relevantního subjektu.

2. Pro účely odstavce 1 platí tyto požadavky:
- a) Pokud jde o fyzické osoby, nesmí být nezávislý odhadce zaměstnancem ani dodavatelem relevantního veřejného orgánu nebo relevantního subjektu;
 - b) pokud jde o právnické osoby, nesmí nezávislý odhadce patřit do stejné skupiny podniků jako relevantní veřejný orgán nebo relevantní subjekt.

Článek 41

Významné společné nebo protichůdné zájmy

1. Nezávislý odhadce nesmí mít skutečný nebo potenciální významný zájem, který je společný nebo protichůdný s relevantním veřejným orgánem nebo relevantním subjektem.
2. Pro účely odstavce 1 se skutečný nebo potenciální zájem považuje za významný, pokud by podle posouzení orgánu oprávněného ke jmenování nebo jiného orgánu, který může být zmocněn k provedení tohoto úkolu v dotčeném členském státě, mohl ovlivnit nebo být rozumně považován za ovlivňující úsudek nezávislého odhadce při provádění oceňování.
3. Pro účely odstavce 1 jsou relevantní společné nebo protichůdné zájmy s alespoň těmito stranami:
- a) vrcholným vedením a členy vedoucího orgánu relevantního subjektu;
 - b) právnických nebo fyzických osob, které relevantní subjekt kontrolují nebo v něm mají kvalifikovanou účast;
 - c) věřiteli, kteří jsou orgánem oprávněným ke jmenování nebo jiným orgánem, který může být zmocněn k provedení tohoto úkolu v dotčeném členském státě, určení jako významní na základě informací, které má k dispozici orgán oprávněný ke jmenování nebo jiný orgán, který může být zmocněn k provedení tohoto úkolu v dotčeném členském státě;
 - d) každým subjektem skupiny.
4. Pro účely odstavce 1 se za relevantní považují alespoň tyto záležitosti:
- a) poskytování služeb nezávislým odhadcem (a to i v minulosti) relevantnímu subjektu a osobám uvedeným v odstavci 3, a zejména propojení mezi uvedenými službami a prvky relevantními pro ocenění;
 - b) osobní a finanční vztahy mezi nezávislým odhadcem a relevantním subjektem a osobami uvedenými v odstavci 3;
 - c) investice nebo jiné významné finanční zájmy nezávislého odhadce;
 - d) pokud jde o právnické osoby, jakéhokoli strukturálního oddělení nebo jiné ujednání, které bude zavedeno k řešení případných ohrožení nezávislosti, např. rizika výkonu i kontroly činnosti jednou osobou, existence vlastního zájmu, zastupování zájmů, spřízněnosti, důvěry nebo zastrašování, včetně mechanismů pro rozlišování mezi zaměstnanci, kteří mohou být zapojeni do ocenění, a zaměstnanců ostatních.
5. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, má se za to, že osoba má skutečný významný společný nebo protichůdný zájem s relevantním subjektem, v případech, kdy nezávislý odhadce v roce předcházejícím dni, v němž je posuzována způsobilost této osoby jednat jako nezávislý odhadce, dokončil zákonný audit relevantního subjektu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 1).

6. Jakákoli osoba zvažovaná na pozici nezávislého odhadce nebo jmenovaná nezávislým odhadcem musí:
- a) v souladu s veškerými platnými etickými kodexy a profesními standardy zachovávat zásady a postupy zaměřené na určení skutečného nebo potenciálního zájmu, který by mohl být považován za významný zájem v souladu s odstavcem 2;
 - b) neprodleně uvědomit orgán oprávněný ke jmenování nebo jiný orgán, který může být zmocněn k provedení úkolu uvedeného v odstavci 2 v dotčeném členském státě, o skutečném nebo potenciálním zájmu, o němž se nezávislý odhadce domnívá, že podle názoru tohoto orgánu může být považován za významný zájem v souladu s odstavcem 2;
 - c) přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby žádný ze zaměstnanců či jiných osob podílejících se na provádění ocenění neměl žádný významný zájem takového druhu, jak je uvedeno v odstavci 2.

KAPITOLA V

ŘEŠENÍ KRIZE

ODDÍL I

Smluvní uznání a pravomoci ke konverzi

Článek 42

Definice

Pro účely této kapitoly V oddílu I platí tyto definice:

- 1) „podstatnou změnou“ se ve vztahu k relevantní smlouvě ve smyslu odstavce 2 tohoto článku uzavřené před datem použitelnosti vnitrostátních prováděcích předpisů k oddílu 5 kapitoly IV hlavy IV směrnice 2014/59/EU rozumí změna, včetně automatické změny, provedená po uvedeném datu, kterou jsou dotčeny hmotněprávní práva a povinnosti smluvní strany relevantní smlouvy; změny, jimiž nejsou dotčeny hmotněprávní práva a povinnosti smluvní strany relevantní smlouvy, zahrnují změnu kontaktních údajů signatáře nebo adresáta pro doručování, typografické změny k nápravě formulačních chyb nebo automatické úpravy úrokových sazeb;
- 2) „relevantní smlouvou“ se rozumí smlouva, včetně podmínek kapitálového nástroje, která vytváří závazek, na který se použije čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU.

Článek 43

Závazky, na něž se použije vyloučení z povinného zahrnutí smluvní podmínky uvedené v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU

1. Pro účely čl. 55 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) směrnice 2014/59/EU se zajištěný závazek nepovažuje za vyloučený, pokud v době, kdy je vytvořen:

- a) není plně zajištěn;
- b) je plně zajištěn, ale řídí se smluvními podmínkami, které neukládají dlužníku udržovat závazek průběžně plně zajištěný v souladu s regulatorními požadavky práva Unie nebo třetí země s účinky, jež lze považovat za rovnocenné právu Unie.

2. Pro účely čl. 55 odst. 1 prvního pododstavce písm. d) směrnice 2014/59/EU zahrnují závazky, které byly vydány nebo přijaty po dni nabytí účinnosti předpisů členských států přijatých k provedení oddílu 5 kapitoly IV hlavy IV směrnice 2014/59/EU v členském státě:

- a) závazky, které byly vytvořeny po uvedeném datu, bez ohledu na to, zda jsou vytvořeny podle relevantních smluv uzavřených před uvedeným datem, a to i podle rámcových smluv mezi smluvními stranami týkajících se více závazků;

- b) závazky vytvořené před uvedeným datem nebo po něm v rámci relevantních smluv, které byly uzavřeny před uvedeným datem a které jsou předmětem významné změny;
- c) závazky v rámci dluhových nástrojů vydaných po uvedeném datu;
- d) závazky v rámci dluhových nástrojů vydaných před uvedeným datem nebo po něm v rámci relevantních smluv, které byly uzavřeny před uvedeným datem a které jsou předmětem významné změny.

3. Pro účely čl. 55 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2014/59/EU orgán příslušný k řešení krize určí, že požadavek na zahrnutí smluvní podmínky do relevantní smlouvy se nepoužije, pokud se přesvědčil, že právo dotyčné třetí země nebo závazná smlouva uzavřená s touto třetí zemí umožňují správní nebo soudní řízení, které:

- a) na žádost orgánu příslušného k řešení krize nebo z podnětu správního nebo soudního orgánu třetí země, jejímž právem se řídí daný závazek nebo nástroj, umožní, aby tento řádně zmocněný správní nebo soudní orgán třetí země, a to ve lhůtě, o které orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že neohrozí účinné uplatňování pravomocí k odpisu a konverzi tímto orgánem, buďto:
 - i) uznal výkon pravomocí k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize a přiznal těmto pravomocem účinek, nebo
 - ii) podpořil uplatněním relevantních pravomocí výkon pravomocí k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize;
- b) stanoví, že důvody, pro které správní nebo soudní orgán třetí země může odmítnout uznat nebo podpořit výkon pravomocí k odpisu a konverzi podle písmene a), jsou jasně uvedeny a jsou omezeny na jeden nebo více z těchto mimořádných případů:
 - i) uznání nebo podpora výkonu pravomocí k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize by měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu v dotyčné třetí zemi;
 - ii) uznání nebo podpora výkonu pravomocí k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize by vedlo k tomu, že by se s věřiteli z třetích zemí, zejména vkladateli nacházejícími se a příslušnými k výplatě v uvedené třetí zemi, zacházelo méně příznivě než s věřiteli a vkladateli nacházejícími se nebo příslušnými k výplatě v Unii a majícími podobná práva podle použitelných právních předpisů Unie;
 - iii) uznání nebo podpora by měly významné finanční důsledky pro dotyčnou třetí zemi;
 - iv) uznání nebo podpora výkonu pravomocí k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize by byly v rozporu s veřejným pořádkem v dotyčné třetí zemi.

4. Pro účely uplatnění čl. 55 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2014/59/EU orgán příslušný k řešení krize posoudí, zda by důvody uvedené v odst. 3 písm. b) nebránily uznání nebo podpoře výkonu pravomocí k odpisu a konverzi ve všech případech, kdy jsou tyto pravomoci uplatňovány.

Článek 44

Obsahy smluvní podmínky požadované v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU

Smluvní podmínka v relevantní smlouvě musí obsahovat toto:

- 1) uznání a akceptaci protistranou instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU, že závazek může podléhat výkonu pravomocí orgánu příslušného k řešení krize k odpisu a konverzi;

- 2) popis pravomocí každého orgánu příslušného k řešení krize k odpisu a konverzi v souladu s prováděcími vnitrostátními právními předpisy k oddílu 5 kapitoly IV hlavy IV směrnice 2014/59/EU nebo případně podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014⁽¹⁾, zejména pravomocí uvedených v čl. 63 odst. 1 písm. e), f), g) a j) směrnice 2014/59/EU;
- 3) uznání a akceptaci protistranou instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU;
 - a) že je vázána účinky uplatnění pravomocí uvedených v písmenu b), včetně:
 - i) případného snížení částky jistiny nebo splatné neuhrazené částky, včetně případného naběhlého, leč nesplaceného úroku ve vztahu k závazku instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU v rámci relevantní smlouvy;
 - ii) konverze uvedeného závazku na kmenové akcie nebo jiné nástroje účasti;
 - b) že podmínky relevantní smlouvy mohou být v nutném případě pozměněny tak, aby nabyl účinnosti výkon pravomocí k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize, a že tyto rozdíly budou závazné pro protistranu instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU;
 - c) že protistraně instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU mohou být vydány nebo poskytnuty kmenové akcie nebo jiné nástroje účasti v důsledku výkonu pravomocí k odpisu a konverzi;
- 4) uznání a akceptace protistranou instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU, že smluvní podmínka k otázkám popsaným v uvedené smlouvě je úplná, s vyloučením všech ostatních dohod, ujednání či srozumění mezi protistranami ohledně předmětu relevantní smlouvy.

ODDÍL II

Oznamování a oznámení o pozastavení

Článek 45

Obecné požadavky na oznamování

1. Oznámení předkládaná podle čl. 81 odst. 1, 2, 3 a čl. 83 odst. 2 směrnice 2014/59/EU musí mít písemnou formu a být předávána náležitými a zabezpečenými elektronickými prostředky.
2. Relevantní orgány uvedené v čl. 81 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2014/59/EU a v čl. 83 odst. 2 musí upřesnit a pro veřejnost zdostupnit kontaktní údaje pro předkládání oznámení.
3. Před odesláním oznámení může odesílatel ústně kontaktovat relevantní orgány uvedené v čl. 81 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2014/59/EU, aby je informoval, že je předkládáno oznámení.
4. Pro účely oznámení uvedených v čl. 81 odst. 3 písm. a), b), c), d), h) a j) směrnice 2014/59/EU a v čl. 83 odst. 2 písm. a), b), f) a h) uvedené směrnice musí příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize používat jazyk, který se běžně používá pro spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny.
5. Relevantní orgány uvedené v čl. 81 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2014/59/EU a v čl. 83 odst. 2 uvedené směrnice potvrdí doručení oznámení odesílateli s uvedením data a času doručení zaznamenaných adresátem a kontaktními údaji zaměstnance vyřizujícího oznámení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

Článek 46

Oznámení vedoucího orgánu příslušnému orgánu

1. Oznámení předložená vedoucím orgánem instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU příslušnému orgánu musí obsahovat:

- a) název, adresu sídla a případně identifikační kód právnické osoby instituce nebo subjektu zasílajících oznámení;
- b) název a adresu sídla bezprostředního a nejvyššího mateřského podniku uvedené instituce nebo subjektu, je-li to relevantní;
- c) relevantní informace a analýzy, jež vedoucí orgán zohlednil při hodnocení toho, zda byly splněny podmínky podle čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU;
- d) exemplář písemného usnesení vedoucího orgánu, jímž se potvrzuje jeho hodnocení, že instituce nebo subjekt jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné;
- e) případné další informace, které vedoucí orgán považuje za relevantní pro své hodnocení.

2. Oznámení podle čl. 81 odst. 1 směrnice 2014/59/EU musí být příslušnému orgánu sděleno neprodleně po rozhodnutí vedoucího orgánu, že instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) uvedené směrnice jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné.

Článek 47

Sdělení příslušného orgánu o obdržení oznámení orgánu příslušnému k řešení krize

Po obdržení oznámení podle článku 46 zašle příslušný orgán neprodleně orgánu příslušnému k řešení krize tyto informace:

- 1) kopii obdrženého oznámení včetně veškerých informací uvedených v čl. 46 odst. 1;
- 2) údaje o opatřeních k předejití krize nebo opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, která příslušný orgán učinil nebo vyžaduje, aby učinily instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU, bude-li to vhodné;
- 3) případnou podpůrnou dokumentaci, kterou příslušný orgán považuje za nezbytnou k tomu, aby byl orgán příslušný k řešení krize schopen informovaně rozhodnout.

Článek 48

Oznámení o hodnocení, že instituce splňuje podmínky pro řešení krize stanovené v čl. 32 odst. 1 odst. a) a b) směrnice 2014/59/EU

1. Oznámení příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize pro účely čl. 81 odst. 3 směrnice 2014/59/EU musí obsahovat:

- a) název instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU, k nimž se oznámení vztahuje;

- b) informace podle čl. 46 odst. 1 písm. a) a b);
 - c) shrnutí posouzení požadovaného podle čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2014/59/EU.
2. Toto oznámení musí být učiněno neprodleně po zjištění, že byly splněny podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2014/59/EU.
3. Příslušný orgán neprodleně poskytne orgánu příslušnému k řešení krize případné doplňující informace, které orgán příslušný k řešení krize může pro dokončení svého posouzení požadovat.

Článek 49

Oznámení

1. Oznámení uvedené v čl. 83 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, které zveřejní orgán příslušný k řešení krize, zahrnuje:
- a) název, adresu sídla a případně identifikační kód právnické osoby instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU v režimu řešení krize;
 - b) název a adresu sídla bezprostředního a nejvyššího mateřského podniku instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU v režimu řešení krize, pokud je relevantní;
 - c) výčet názvů ostatních subjektů skupiny a příslušných poboček, na něž mají opatření k řešení krize dopady, včetně – v rámci možností – informací o pobočkách nacházejících se ve třetích zemích;
 - d) shrnutí relevantních opatření k řešení krize, která jsou přijata, dat, od nichž uvedená opatření k řešení krize nabývají účinku, a zejména jejich účinky na retailové zákazníky, což zahrnuje:
 - i) informace o přístupu ke vkladům podle směrnice 2014/49/EU o systémech pojištění vkladů, v držení instituce, která je dotčena opatřeními k řešení krize;
 - ii) informace o přístupu k aktivům nebo finančním prostředkům jiných klientů ve smyslu čl. 31 odst. 2 písm. e) směrnice 2014/59/EU v držení instituce, která je dotčena opatřeními k řešení krize;
 - iii) informace o smluvních povinnostech platby a plnění, jež jsou předmětem pozastavení podle článku 69 směrnice 2014/59/EU, včetně případného začátku a konce období pozastavení;
 - iv) informace o zajištěných věřitelích instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU v režimu řešení krize, jež jsou předmětem omezení ve vymáhání práv ze zajištění, včetně případného začátku a konce tohoto období omezení v souladu s článkem 70 směrnice 2014/59/EU;
 - v) informace o smluvních stranách dotčených dočasným pozastavením práv na ukončení smlouvy včetně případného začátku a konce období pozastavení podle článku 71 směrnice 2014/59/EU;
 - e) potvrzení řádného průběhu smluvních závazků, včetně splátkových kalendářů, na něž se nevztahují pozastavení podle článků 69, 70 a 71 směrnice 2014/59/EU;
 - f) kontaktní místo v rámci instituce, kde zákazníci a věřitelé mohou požadovat další informace a aktualizace týkající se instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU a jejích operací.

2. Oznámení se zveřejní co nejrychleji, a to v přiměřené lhůtě po přijetí opatření k řešení krize.

KAPITOLA VI

KOLEGIA K ŘEŠENÍ KRIZE

ODDÍL I

Provozní organizace kolegií k řešení krize

Článek 50

Mapování a určení členů kolegia k řešení krize a případných pozorovatelů

1. Pro účely určení členů a případných pozorovatelů kolegia k řešení krize provede orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny mapování subjektů skupiny uvedených v čl. 1 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, přičemž zohlední mapování uvedené skupiny provedené orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě v souladu s článkem 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/98 ⁽¹⁾ a článku 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/99 ⁽²⁾.
2. Po dokončení mapování uvedeného v odstavci 1 sdělí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny seznam členů a případných pozorovatelů kolegiu k řešení krize.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny nejméně jednou ročně přezkoumá a aktualizuje mapování subjektů skupiny a seznam členů a případných pozorovatelů. Provede rovněž přezkum a aktualizaci mapování a seznamu členů a případných pozorovatelů po každé významné změně právní či organizační struktury skupiny nebo její činnosti.
4. Při zvažování, zda zřídit kolegium k řešení krize v souladu s čl. 88 odst. 6 směrnice 2014/59/EU, zohlední orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rovněž, zda daná jiná skupina nebo kolegium působí v souladu s tímto nařízením.

Článek 51

Orgány příslušné k řešení krize v třetích zemích jako pozorovatelé v kolegiu k řešení krize

1. Obdrží-li relevantní žádost od orgánu příslušného k řešení krize v třetí zemi uvedeného v čl. 88 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí žádost kolegiu k řešení krize.
2. K tomuto sdělení musí být připojeny veškeré tyto náležitosti:
 - a) stanovisko orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, též s ohledem na písmeno b), ohledně rovnocennosti režimu důvěrnosti a profesního tajemství platného pro uchazeče o status pozorovatele;

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/98 ze dne 16. října 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy k upřesnění obecných podmínek pro fungování kolegií orgánů dohledu (Úř. věst. L 21, 28.1.2016, s. 2).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/99 ze dne 16. října 2015, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o stanovení běžného fungování kolegií orgánů dohledu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (Úř. věst. L 21, 28.1.2016, s. 21).

- b) podmínky účasti pozorovatelů v kolegiu k řešení krize, které musí být zahrnuty do písemných ujednání a postupů navržených orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny;
 - c) názor orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, co se týče významu příslušné pobočky, pokud je uchazeč o status pozorovatele orgánem třetí země příslušným k řešení krize pro pobočku;
 - d) stanovení lhůty, po jejímž uplynutí se předpokládá souhlas: v uvedené lhůtě jakýkoli nesouhlasící člen kolegia k řešení krize uvedený v čl. 88 odst. 2 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU může vyjádřit svou řádně odůvodněnou námitku vůči stanovisku orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny uvedenému v písmenu a) tohoto odstavce.
3. Je-li vznesena námitka, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ji zohlední před přijetím konečného rozhodnutí. Za tímto účelem může rovněž požádat o výslovná stanoviska členů kolegia uvedených v čl. 88 odst. 2 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU k této námitce a zohlednit většinu stanovisek.
4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rozhodne, že přizve orgán příslušný k řešení v dané třetí zemi, zašle pozvání uchazeči o status pozorovatele. K pozvání musí být přiloženy podmínky pro účast pozorovatele stanovené v písemných ujednáních. Kandidát, který obdrží pozvání, se považuje za pozorovatele po akceptaci pozvání, jež se považuje za akceptaci podmínek účasti.
5. Po akceptaci předá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny aktualizovaný výsledek mapování podle článku 50 kolegia k řešení krize.

Článek 52

Komunikace s mateřským podnikem v Unii

1. V zájmu zlepšení účinného a efektivního fungování kolegia k řešení krize zajistí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pravidelnou interakci a spolupráci s mateřským podnikem v Unii.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí mateřskému podniku v Unii zřízení kolegia k řešení krize a poskytne mu seznam jeho členů a pozorovatelů, jakož i informace o každé změně členů a pozorovatelů kolegia k řešení krize.

Článek 53

Sestavení a aktualizace kontaktních seznamů

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vede kontaktní údaje osob nominovaných každým z členů a pozorovatelů kolegia k řešení krize za účelem plnění úkolů kolegia k řešení krize a sdílí je se členy a pozorovateli kolegia.

Kontaktní údaje by měly rovněž zahrnovat kontaktní údaje pro mimopracovní dobu, které mají být použity pro mimořádné situace, a zejména pro účely rozhodnutí, zda je třeba vypracovat a schválit program řešení krize skupiny.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zajistí, aby ode všech členů kolegia a pozorovatelů obdržel kontaktní údaje relevantních kontaktních osob a byl bez zbytečného odkladu informován o všech relevantních změnách.

Článek 54

Prvky písemných ujednání a postupů pro fungování kolegia k řešení krize

1. Písemná ujednání a postupy podle čl. 88 odst. 5 písm. a) směrnice 2014/59/EU musí obsahovat alespoň tyto prvky:
 - a) popis skupiny, mateřského podniku v Unii, dceřiných společností a významných poboček;
 - b) identifikaci členů a pozorovatelů kolegia;
 - c) popis obecného rámce kolegia k řešení krize pro spolupráci mezi orgány a koordinaci činností a úkolů.
2. Obecný rámec pro spolupráci a koordinaci zahrnuje všechny tyto prvky:
 - a) popis případných rozličných dílčích struktur kolegia k řešení krize pro výkon různých úkolů. Pro uvedený účel, zejména pokud jde o členy kolegia přijímající společná rozhodnutí, zohlední orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny potřebu uspořádat kolegium k řešení krize do různých dílčích struktur.
 - b) identifikaci členů a pozorovatelů kolegia, kteří se účastní zvláštních činností kolegia; Pro uvedený účel orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny dbá na to, aby vytvoření různých dílčích struktur kolegia, včetně dílčích struktur zahrnujících pozorovatele, nevedlo k omezení nebo předjímání postupu společného rozhodování, zejména u členů kolegia, kteří jsou povinni učinit společné rozhodnutí v souladu s relevantními ustanoveními směrnice 2014/59/EU;
 - c) popis rámce, podmínek pro účast pozorovatelů v kolegiu k řešení krize, včetně podmínek pro jejich účast v různých dialozích a postupech kolegia, jakož i jejich práv a povinností, pokud jde o výměnu informací podle článků 90 a 98 směrnice 2014/59/EU. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny dbá na to, aby obecný rámec a podmínky pro účast pozorovatelů nebyly výhodnější než rámec a podmínky stanovené pro členy kolegia v souladu s tímto nařízením a s relevantními písemnými ujednáními konkrétního kolegia;
 - d) popis ujednání o spolupráci a koordinaci při mimořádných situacích, zejména takových situací, které mohou představovat systémové ohrožení životaschopnosti některého ze subjektů skupiny;
 - e) popis postupů, které je třeba dodržovat, není-li nutné společné rozhodnutí, ale zdá se nezbytným dosáhnout společného porozumění v rámci kolegia k řešení krize nebo některé z jeho dílčích struktur;
 - f) popis ujednání pro výměnu informací včetně příslušného rozsahu, četnosti a komunikačních kanálů s ohledem na články 90 a 98 směrnice 2014/59/EU a na úlohu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny jako koordinátora pro získávání a šíření informací mezi členy a pozorovateli kolegia;
 - g) popis relevantních informací, jež mají být sdíleny s členy a pozorovateli kolegia k řešení krize a jež se týkají se zejména plánování řešení krize, posouzení způsobilosti k řešení krize a dalších úkolů uvedených v čl. 88 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, rovněž s ohledem na články 90 a 98 směrnice 2014/59/EU a na úlohu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny;
 - h) popis ujednání o nakládání s důvěrnými informacemi s ohledem na články 90 a 98 směrnice 2014/59/EU;
 - i) popis postupů pro pořádání pravidelných i ad hoc schůzí;
 - j) popis metod pro koordinaci vstupních informací, které mají orgány příslušné k řešení krize nezávisle poskytovat kolegiu dohledu nebo orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, pokud to vyžadují právní předpisy nebo z vlastní iniciativy;

- k) popis metody pro sdělování vstupních informací uvedených v písmeni j), zejména popis relevantní úlohy, kterou orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny má při komunikaci uvedených vstupních informací orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě;
- l) popis zásad komunikace s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, s příslušnými orgány relevantních členských států, s mateřským podnikem v Unii a se subjekty skupiny podle článku 58;
- m) případnou jinou smlouvu týkající se fungování kolegia k řešení krize a
- n) případná ujednání týkající se přerušení práce.

Článek 55

Vytvoření a aktualizace písemných ujednání a postupů pro fungování kolegia k řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje návrh písemných ujednání a postupů pro fungování kolegia k řešení krize v souladu s článkem 54.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí za účelem konzultace svůj návrh členům kolegia k řešení krize a vyzve je, aby vyjádřili své stanovisko, s uvedením časového harmonogramu pro předložení těchto stanovisek.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zohlední stanoviska členů kolegia k řešení krize a odůvodní své rozhodnutí, pokud je nezohlední.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po dokončení předá písemná ujednání a postupy pro fungování kolegia k řešení krize členům kolegia k řešení krize.
5. Písemná ujednání a postupy pro fungování kolegia k řešení krize musí být revidovány a aktualizovány, zejména po veškerých podstatných změnách ve složení kolegia k řešení krize.
6. Při aktualizaci obecných písemných ujednání a postupů pro fungování kolegia k řešení krize dodržují orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a ostatní členové kolegia postup stanovený v odstavcích 1 až 5.

Článek 56

Provozní aspekty schůzí a ostatních činností kolegia

1. Kolegia k řešení krize svolávají nejméně jednu schůzi s osobní účastí ročně. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny může se souhlasem všech členů kolegia a při zohlednění zvláštností skupiny stanovit odlišnou četnost schůzí kolegia k řešení krize s osobní účastí.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pravidelně organizuje další činnosti kolegia, zejména v případě, kdy je nutný dialog mezi členy kolegia.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje a předloží členům kolegia pořad jednání a cíle plánovaných schůzí a dalších činností.
4. Všichni členové kolegia k řešení krize, kteří se účastní schůzí kolegia nebo jiných činností, zajistí, aby se v souladu s cíli schůze a dalších činností kolegia k řešení krize zúčastnili těchto schůzí a dalších činností vhodní zástupci a aby tito zástupci byli zmocnění k tomu, aby v případě, že na těchto zasedáních nebo při dalších činnostech mají být přijata rozhodnutí, v maximální možné míře zavazovali jimi zastupované orgány.

5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zajistí, aby v dostatečném předstihu před zvláštním zasedáním nebo činností kolegia k řešení krize byly rozeslány relevantní dokumenty.
6. Výsledky a rozhodnutí schůzí nebo dalších činností kolegia musí být ve stanovené lhůtě písemně zdokumentovány a předávány členům kolegia.

Článek 57

Výměna informací

1. S výhradou článků 90 a 98 směrnice 2014/59/EU dbají orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny i členové kolegia na to, aby si vyměňovaly veškeré důležité a relevantní informace, ať už obdržené od subjektu skupiny, příslušného orgánu, orgánu příslušného k řešení krize nebo jiného určeného orgánu nebo případného jiného zdroje.
2. Tyto informace musí být adekvátní a přesné, jakož i sdílené včas s cílem umožnit a usnadnit efektivní, účinné a plné provádění úkolů členů kolegia k řešení krize, a to jak v situacích, kdy platí předpoklad nepřetržitého trvání podniku, tak v mimořádných situacích.
3. Pro účely efektivní a účinné koordinace mezi kolegiem orgánů dohledu a kolegiem k řešení krize si orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě vyměňují veškeré informace nutné k zajištění toho, aby tato kolegia plnila svou úlohu stanovenou v článku 116 směrnice 2013/36/EU a článku 88 směrnice 2014/59/EU.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, který obdrží informace uvedené v odstavcích 1 a 2, je předá členům kolegia k řešení krize.
5. Pokud je kolegium uspořádáno do různých dílčích struktur, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny průběžně informuje všechny členy kolegia k řešení krize v plném rozsahu a včas o opatřeních přijatých nebo prováděných v těchto dílčích strukturách kolegia.
6. Pokud není stanoveno jinak, lze používat všechny běžné komunikační prostředky, zejména při předávání citlivých informací se však upřednostňují zabezpečené komunikační prostředky. U veřejně dostupných informací je postačující, aby orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytl na tyto informace odkaz.
7. Pokud existují zabezpečené internetové stránky kolegia k řešení krize, je hlavním komunikačním prostředkem využívání těchto internetových stránek.
8. Články 50 až 76 tohoto nařízení nejsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů ani orgánů příslušných k řešení krize ke shromažďování informací.

Článek 58

Komunikační politika

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je orgánem příslušným pro komunikaci s mateřským podnikem v Unii a s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, pokud se u druhého uvedeného orgánu nejedná o orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny.
2. Orgány příslušné k řešení krize uvedené v čl. 88 odst. 2 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU jsou orgány příslušnými pro komunikaci se subjekty a příslušnými orgány v jednotlivých členských státech.

Článek 59

Koordinace vnější komunikace

1. Členové kolegia k řešení krize koordinují svou vnější komunikaci v souvislosti se strategiemi a programy řešení krize na úrovni skupiny.
2. Pro účely koordinace vnější komunikace se členové kolegia k řešení krize dohodnou alespoň na tomto:
 - a) rozdělení úkolů za koordinaci vnější komunikace, a to za situace, kdy platí předpoklad nepřetržitého trvání podniku, za situace, kdy se má za to, že instituce nebo skupina jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, jakož i za situace řešení krize;
 - b) určení úrovně zpřístupněných informací o strategiích řešení krize na úrovni skupiny;
 - c) koordinaci veřejných prohlášení v situacích, v nichž se má za to, že instituce nebo skupina jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné;
 - d) koordinaci veřejných prohlášení v souvislosti s přijatými opatřeními k řešení krize, včetně zveřejnění příkazů nebo nástrojů, kterými byla přijata opatření k řešení krize, nebo oznámení shrnujících dopady opatření k řešení krize.

Článek 60

Mimořádné situace

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zřídí a pravidelně testuje provozní postupy pro fungování kolegia k řešení krize v mimořádných situacích, zejména takových situacích, které mohou představovat systémové ohrožení životaschopnosti některého ze subjektů skupiny.
2. Provozní postupy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň tyto prvky:
 - a) zabezpečené komunikační prostředky, které mají být použity;
 - b) soubor informací, které mají být vyměňovány;
 - c) příslušné osoby, které mají být kontaktovány;
 - d) komunikační postupy, které musí dodržovat relevantní členové kolegia.

ODDÍL II

Společná rozhodnutí o plánování řešení krize

Pododdíl 1

Postup společného rozhodování o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize

Článek 61

Plánování jednotlivých kroků postupu společného rozhodování

1. Před zahájením postupu společného rozhodování se orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků dohodnou na harmonogramu kroků, podle něhož se má postupovat (dále jen „harmonogram společného rozhodnutí“).

V případě, že nedojde k dohodě o uvedeném harmonogramu, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny stanoví harmonogram společného rozhodnutí po zohlednění názorů a výhrad vyjádřených orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků.

2. Harmonogram společného rozhodnutí musí být alespoň jednou ročně aktualizován a musí obsahovat veškeré z těchto kroků, které mají být provedeny v pořadí dohodnutém mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků:

- a) předběžný dialog mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků týkající se strategie řešení krize pro skupinu, a to při přípravě společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize;
- b) vyžádání informací nezbytných k tomu, aby mateřský podnik v Unii vypracoval skupinový plán řešení krize, a k provedení posouzení způsobilosti k řešení krize v souladu s článkem 11 směrnice 2014/59/EU;
- c) předložení informací požadovaných v písmeni b) tohoto odstavce mateřským podnikem v Unii přímo orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny v souladu s čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;
- d) předání informací, které obdrží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny od mateřského podniku v Unii, orgánům uvedeným v čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/59/EU a uvedení lhůty pro případné žádosti o doplňující informace;
- e) předložení příspěvků pro vypracování skupinového plánu řešení krize a pro posouzení způsobilosti k řešení krize ze strany orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- f) předložení návrhu skupinového plánu řešení krize a návrhu posouzení způsobilosti k řešení krize od orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny členům kolegia k řešení krize;
- g) předložení možných komentářů k návrhu skupinového plánu řešení krize a k návrhu posouzení způsobilosti k řešení krize od členů kolegia k řešení krize orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- h) jednání s mateřským podnikem v Unii o návrhu skupinového plánu řešení krize a posouzení jeho způsobilosti k řešení krize, pokud je orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny považuje za vhodné;
- i) dialog mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků o návrhu skupinového plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize;
- j) rozeslání dokumentu s návrhem společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků;
- k) dialog o dokumentu s návrhem společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků;
- l) dosažení společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize;
- m) oznámení dosažení společného rozhodnutí mateřskému podniku v Unii spolu se shrnutím klíčových prvků skupinového plánu řešení krize.

3. Harmonogram musí:

- a) odrážet rozsah a složitost jednotlivých kroků postupu společného rozhodování;

- b) zohlednit harmonogram dalších společných rozhodnutí organizovaných v rámci kolegia k řešení krize;
- c) zohlednit v největším možném rozsahu harmonogram dalších společných rozhodnutí organizovaných v rámci příslušného kolegia dohledu, zejména harmonogram společného rozhodnutí o přezkumu a posouzení skupinového ozdravného plánu v souladu s čl. 8 odst. 2 směrnice 2014/59/EU.

Článek 62

Prvky harmonogramu společného rozhodnutí

1. Při koncipování harmonogramu společného rozhodnutí zohlední zapojené orgány nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, pokud jedná sám, ustanovení čl. 16 odst. 3 a čl. 17 odst. 2 směrnice 2014/59/EU o nutnosti souběžného posouzení způsobilosti k řešení krize a pozastavení procesu k řešení podstatných překážek a zajistí, aby byly odpovídajícím způsobem přizpůsobeny příslušné lhůty podle harmonogramu společného rozhodnutí.
2. Při přípravě harmonogramu společného rozhodnutí zohlední orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny podmínky účasti pozorovatelů, jak jsou stanoveny v písemných ujednáních kolegia k řešení krize a v příslušných ustanoveních směrnice 2014/59/EU.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí mateřskému podniku v Unii tyto aspekty harmonogramu:
 - a) odhadované datum, k němuž se očekává předložení žádosti o informace nezbytné pro vypracování skupinového plánu řešení krize a pro provedení posouzení způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 61 odst. 2 písm. b), a lhůtu pro předložení uvedených informací v souladu s čl. 61 odst. 2 písm. c);
 - b) odhadované datum pro uspořádání případného jednání uvedeného v čl. 61 odst. 2 písm. h);
 - c) odhadované datum pro sdělení uvedené v čl. 61 odst. 2 písm. m).

Článek 63

Předběžný dialog o strategii řešení krize

Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny uspořádá předběžný dialog s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků za účelem provedení veškerých těchto kroků:

- 1) projednat předběžný návrh týkající se strategie řešení krize pro skupinu;
- 2) ověřit, zda některé z informací nezbytných pro vypracování skupinového plánu řešení krize a provedení posouzení způsobilosti k řešení krize jsou již k dispozici některým z příslušných orgánů, a sdílet tyto informace v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 2014/59/EU;
- 3) stanovit doplňující informace, které je třeba vyžádat od mateřského podniku v Unii;

- 4) dohodnout se o případných příspěvcích, které orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny potřebuje od orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků pro vypracování skupinového plánu řešení krize a provedení posouzení způsobilosti k řešení krize.

Článek 64

Informace od mateřského podniku v Unii

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny si od mateřského podniku v Unii vyžádá veškeré nezbytné informace v souladu s článkem 11 směrnice 2014/59/EU, přičemž zohlední výsledek dialogu stanoveného v článku 63.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí mateřskému podniku v Unii jasně subjekty skupiny, na něž se tyto informace vztahují, jakož i lhůtu pro poskytnutí těchto informací.
3. Mateřský podnik v Unii poskytne požadované informace orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny včas, nejpozději však ve lhůtě specifikované podle odstavce 2.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny může od mateřského podniku v Unii požadovat doplňující informace, a to před předáním informací orgánům uvedeným v čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, i poté, kdykoli se použije čl. 66 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 65

Předání informací od orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předá bez zbytečného odkladu informace obdržené podle článku 64 orgánům uvedeným v čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/59/EU a vyzve je, aby ve stanovené lhůtě předložily komentáře, zda jsou zapotřebí doplňující informace.
2. Každý orgán, který dostává informace, může od orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny požadovat doplňující informace ve lhůtě podle odstavce 1, pokud orgán, který dostává informace, považuje tyto doplňující informace za relevantní pro subjekt nebo pobočku v rámci své jurisdikce za účelem vypracování a aktualizace plánu řešení krize na úrovni skupiny a provedení posouzení způsobilosti k řešení krize. V takovém případě se příslušná ustanovení článku 64 použijí přiměřeně.
3. Předané informace od orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny orgánům uvedeným v odstavci 2 se považují za kompletní až skutečným předáním původních i následných informací.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí při zohlednění odstavce 3 kolegiu k řešení krize počátek běhu čtyřměsíční lhůty k dosažení společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 13 odst. 4 směrnice 2014/59/EU.
5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány uvedené v čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/59/EU si vyměňují doplňující informace nezbytné pro usnadnění zkoncipování skupinového plánu řešení krize a provedení posouzení způsobilosti k řešení krize, s výhradou požadavků na důvěrnost stanovených v člancích 90 a 98 směrnice 2014/59/EU.

Článek 66

Vypracování a rozeslání návrhu skupinového plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny své příspěvky ke skupinovému plánu řešení krize a k posouzení způsobilosti k řešení krize včas, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v harmonogramu společného rozhodnutí podle čl. 61 odst. 2 písm. e).
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje návrh skupinového plánu řešení krize v souladu s článkem 12 směrnice 2014/59/EU, přičemž zohlední veškeré příspěvky předložené orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rozešle návrh skupinového plánu řešení krize a návrh posouzení způsobilosti k řešení krize členům kolegia včas, nejpozději však před uplynutím lhůty podle čl. 61 odst. 2 písm. f).

Článek 67

Konzultování členů kolegia k řešení krize

1. Členové kolegia, s nimiž se konzultuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, poskytnou své komentáře k návrhu skupinového plánu řešení krize a k posouzení způsobilosti k řešení krize před uplynutím lhůty podle čl. 61 odst. 2 písm. g).
2. Zejména relevantní příslušné orgány uvedené v člancích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU předloží své stanovisko ohledně posouzení způsobilosti řešení krize u subjektů v jejich jurisdikci.
3. Pokud se některý z těchto orgánů domnívá, že existují podstatné překážky způsobilosti k řešení krize u dané skupiny nebo u některého z jejích subjektů, sdělí své posouzení orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny včas, nejpozději však před uplynutím lhůty podle čl. 61 odst. 2 písm. g).
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předá orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků připomínky obdržené od ostatních členů kolegia k řešení krize, včetně komentářů k posouzení způsobilosti k řešení krize subjektů v jejich jurisdikci formulovaných těmito orgány.

Článek 68

Jednání s mateřským podnikem v Unii

Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny uspořádá jednání o návrhu skupinového plánu řešení krize a návrhu posouzení způsobilosti k řešení krize s mateřským podnikem v Unii podle čl. 61 odst. 2 písm. h), musí tak učinit včas, nejpozději však před uplynutím lhůt stanovených v relevantním kroku harmonogramu společného rozhodnutí. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků případné připomínky, které mateřský podnik v Unii během této konzultace vznese.

Článek 69

Dialog o návrhu plánu řešení krize a návrhu posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny uspořádá dialog o návrhu skupinového plánu řešení krize a návrhu posouzení způsobilosti k řešení krize s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků včas podle čl. 61 odst. 2 písm. i), nejpozději však před uplynutím lhůty stanovené v harmonogramu společného rozhodnutí.

2. Tento dialog musí zahrnovat otázky posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize a usnadnit zjištění případných podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, a to při zohlednění veškerých připomínek předložených mateřským podnikem v Unii. Za tímto účelem informuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků o svém vlastním posouzení způsobilosti k řešení krize skupiny a zohlední stanovisko vyjádřené jinými členy kolegia.
3. Na základě dialogu podle odstavce 1 orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zfinalizuje skupinový plán řešení krize a provedení posouzení způsobilosti k řešení krize. Změny provedené v návrhu skupinového plánu řešení krize a v návrhu posouzení způsobilosti k řešení krize odrážejí výsledek tohoto dialogu.
4. Pokud jsou zjištěny podstatné překážky způsobilosti k řešení krize, použije se čl. 76 odst. 1.

Článek 70

Zkoncipování společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize

Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje návrh společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize. Návrh společného rozhodnutí obsahuje všechny tyto prvky:

- 1) názvy orgánů příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků, které dospívají ke společnému rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize;
- 2) názvy orgánů příslušných k řešení krize a příslušných orgánů konzultovaných při koncipování a průběžné aktualizaci skupinového plánu řešení krize a při provádění posouzení způsobilosti k řešení krize, zejména:
 - a) názvy orgánům příslušných k řešení krize významných poboček a orgánů příslušných k řešení krize v členských státech, v nichž jsou usazeny subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) směrnice 2014/59/EU;
 - b) názvy relevantních příslušných orgánů uvedených v člancích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU;
 - c) jména pozorovatelů, pokud byli tito pozorovatelé zapojeni do společného rozhodování v souladu s podmínkami účasti pozorovatelů, jak jsou uvedeny v písemných ujednáních;
- 3) název mateřského podniku v Unii a subjektů skupiny, na něž se vztahují skupinový plán řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize a jichž se týká a na něž se použije společné rozhodnutí;
- 4) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a použití společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize;
- 5) datum přijetí společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize a případných relevantních aktualizací tohoto rozhodnutí;
- 6) skupinový plán řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize, včetně případných opatření k řešení nebo odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 17 odst. 4, 5 a 6 a článku 18 směrnice 2014/59/EU, s jejichž výhradou je společné rozhodnutí přijímáno. Pokud mateřský podnik v Unii nebo některý z jeho subjektů provádějí tato opatření, musí být rovněž poskytnuty informace týkající se lhůty pro jejich provedení;
- 7) shrnutí stanovisek vyjádřených orgány konzultovanými při přijímání společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize;

- 8) pokud byl při přijímání společného rozhodnutí konzultován orgán EBA, vysvětlení případné odchylky od doporučení orgánu EBA.

Článek 71

Dosažení společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu zašle návrh společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a stanoví lhůtu pro orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků k písemnému souhlasu s uvedeným společným rozhodnutím, který lze zaslat elektronickými komunikačními prostředky.
2. Po obdržení návrhu společného rozhodnutí předají orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, jejichž postoje nejsou nesouhlasné, svůj písemný souhlas orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny ve lhůtě podle odstavce 1.
3. Společné rozhodnutí v konečném znění sestává z dokumentu společného rozhodnutí vypracovaného v souladu s článkem 70 a z příložených písemných souhlasů podle odstavce 2 tohoto článku a z příloženého písemného souhlasu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je poskytnut orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které se společným rozhodnutím souhlasí.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí společné rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize kolegiu k řešení krize.

Článek 72

Sdělení společného rozhodnutí a shrnutí skupinového plánu řešení krize mateřskému podniku v Unii

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí společné rozhodnutí a shrnutí hlavních prvků skupinového plánu řešení krize, včetně posouzení způsobilosti k řešení krize, vedoucímu orgánu mateřského podniku v Unii včas, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v harmonogramu společného rozhodnutí podle čl. 61 odst. 2 písm. m).
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků o tomto sdělení.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny může projednat společné rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize s mateřským podnikem v Unii, aby mu objasnil podrobnosti uvedeného rozhodnutí.

Pododdíl 2

Postup v případě neexistence společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize

Článek 73

Částečný nesouhlas

1. Pokud jeden nebo více orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků nesouhlasí se skupinovým plánem řešení krize a s posouzením způsobilosti k řešení krize, provedou orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, jejichž postoje nejsou nesouhlasné ve smyslu čl. 13 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, veškeré relevantní kroky stanovené v člancích 70, 71 a 72 pro vypracování, dosažení a sdělení společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize.

2. Společné rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize je zaznamenáno do dokumentu, jenž obsahuje všechny položky uvedené v článku 70.

3. Musí být do něj zahrnuto shrnutí stanovisek orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků, které byly zapojeny do počátečního společného rozhodování o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize, avšak jejichž postoje byly nesouhlasné. Shrnutí musí zejména obsahovat odkazy na veškeré problémy, jež byly předmětem nesouhlasu.

Článek 74

Prvky sdělení individuálních rozhodnutí

1. Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců v souladu s čl. 13 odst. 5 směrnice 2014/59/EU, rozhodnutí přijaté orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize bude písemně sděleno členům kolegia k řešení krize prostřednictvím dokumentu obsahujícího veškeré tyto položky:

- a) název orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny;
- b) název mateřského podniku v Unii;
- c) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a použití rozhodnutí;
- d) datum rozhodnutí;
- e) skupinový plán řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize, včetně případných opatření k řešení nebo odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 17 odst. 4, 5 a 6 směrnice 2014/59/EU, s jejichž výhradou se rozhodnutí přijímá. Pokud tato opatření provádí mateřský podnik v Unii, musí být rovněž poskytnuty informace týkající se lhůty pro jejich provedení;
- f) názvy členů kolegia k řešení krize a pozorovatelů zapojených v souladu s podmínkami účasti pozorovatelů do postupu společného rozhodování o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize, spolu se shrnutím stanovisek vyjádřených uvedenými orgány a informacemi o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu;
- g) připomínky orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny týkající se stanovisek vyjádřených členy a pozorovateli kolegia k řešení krize, zejména o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu.

2. Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců v souladu s čl. 13 odst. 6 směrnice 2014/59/EU, předají orgány příslušné k řešení krize, které vypracovávají individuální plány řešení krize orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny dokument obsahující veškeré tyto položky:

- a) název orgánu příslušného k řešení krize, který přijímá rozhodnutí;
- b) název subjektu nebo subjektů v jurisdikci orgánu příslušného k řešení krize, kterých se rozhodnutí týká a na které se použije;
- c) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a použití rozhodnutí;
- d) datum rozhodnutí;

- e) plán řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize subjektů v jejich jurisdikci, včetně případných opatření k řešení nebo odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 17 odst. 4, 5 a 6 směrnice 2014/59/EU, s jejichž výhradou je rozhodnutí přijímáno. Pokud tato opatření provádějí tyto subjekty, musí být rovněž poskytnuty informace týkající se lhůty pro jejich provedení;
 - f) název orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny spolu vysvětlením důvodů nesouhlasu s navrhovaným skupinovým plánem řešení krize a s posouzením způsobilosti k řešení krize.
3. Pokud byl konzultován orgán EBA, rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí v souladu s čl. 13 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU musí obsahovat vysvětlení, proč dané doporučení orgánu EBA nebylo dodrženo.

Článek 75

Sdělení individuálních rozhodnutí v případě neexistence společného rozhodnutí

1. Není-li dosaženo společného rozhodnutí mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků ve lhůtě podle čl. 13 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, veškerá rozhodnutí podle čl. 13 odst. 5 a 6 uvedené směrnice sdělí relevantní orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků písemně orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, a to k nejzazšímu z těchto termínů:
- a) jeden měsíc od uplynutí lhůty podle čl. 13 odst. 4 směrnice 2014/59/EU;
 - b) jeden měsíc ode dne, kdy orgán EBA na žádost o konzultaci podle čl. 13 odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2014/59/EU vydá doporučení;
 - c) jeden měsíc ode dne, kdy orgán EBA vydá rozhodnutí podle čl. 13 odst. 5 druhého pododstavce nebo čl. 13 odst. 6 druhého pododstavce směrnice 2014/59/EU, nebo jeden měsíc od jiného dne, který orgán EBA v tomto rozhodnutí stanoví.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí bez zbytečného odkladu své vlastní rozhodnutí a rozhodnutí uvedená v odstavci 1 ostatním členům kolegia k řešení krize.

Pododdíl 3

Společné rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize

Článek 76

Pozastavení postupu společného rozhodování o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zjistí podstatné překážky způsobilosti k řešení krize nebo souhlasí se stanoviskem o zjištěných podstatných překážkách vyjádřeném orgány, které byly konzultovány ohledně skupinového plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pozastaví postup společného rozhodování v souladu s čl. 17 odst. 2 směrnice 2014/59/EU a sdělí své rozhodnutí členům kolegia k řešení krize.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny začne s obnovením postupu společného rozhodování o skupinovém plánu řešení krize včetně svého provádění posouzení způsobilosti k řešení krize, jakmile je završen postup společného rozhodování podle článku 18 směrnice 2014/59/EU o opatřeních k řešení či odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize.

Článek 77

Plánování kroků postupu společného rozhodování o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize

1. Před zahájením postupu společného rozhodování o opatřeních k řešení či odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize se orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků dohodnou na harmonogramu kroků, podle něhož se má postupovat při přijímání společného rozhodnutí.

V případě, že nedojde k dohodě o uvedeném harmonogramu, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny stanoví harmonogram společného rozhodnutí po zohlednění názorů a případných výhrad vyjádřených orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků.

2. Harmonogram společného rozhodnutí musí zahrnovat následující kroky:

- a) vypracování a rozeslání zprávy týkající se podstatných překážek zjištěných v souladu s čl. 18 odst. 2 směrnice 2014/59/EU orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny v konzultaci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s orgánem EBA;
- b) předložení zprávy podle čl. 18 odst. 2 směrnice 2014/59/EU orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny mateřskému podniku v Unii, orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky;
- c) datum, kdy mateřský podnik v Unii předloží orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny své případné připomínky a alternativní opatření pro nápravu podstatných překážek v souladu s čl. 18 odst. 3 směrnice 2014/59/EU;
- d) dialog mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků a jinými členy kolegia k řešení krize o případných připomínkách nebo alternativních opatřeních k řešení podstatných překážek navržených mateřským podnikem v Unii podle čl. 18 odst. 3 směrnice 2014/59/EU;
- e) vypracování návrhu společného rozhodnutí o opatřeních k řešení či odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize;
- f) finalizaci společného rozhodnutí o opatřeních k řešení či odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize a
- g) sdělení společného rozhodnutí o opatřeních k řešení či odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize.

3. Harmonogram společného rozhodnutí musí být orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny revidován a aktualizován tak, aby reflektoval rozšíření postupu společného rozhodování, pokud mateřský podnik v Unii předloží připomínky nebo navrhne alternativní opatření k řešení či odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 18 odst. 3 směrnice 2014/59/EU.

4. Při přípravě harmonogramu společného rozhodnutí zohlední orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny podmínky účasti pozorovatelů, jak jsou stanoveny v písemných ujednáních kolegia k řešení krize a v příslušných ustanoveních směrnice 2014/59/EU.

5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí mateřskému podniku v Unii ty aspekty harmonogramu společného rozhodnutí, u nichž se počítá se zapojením mateřského podniku v Unii.

Článek 78

Konzultace a sdělení zprávy

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny připraví návrh zprávy o podstatných překážkách způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 18 odst. 2 směrnice 2014/59/EU a předá jej orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, orgánu EBA, příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky.

Může případně rovněž předložit návrh zprávy ostatním členům kolegia k řešení krize a jeho pozorovatelům, a to způsobem dohodnutým a podrobně rozvedeným v písemných ujednáních a postupech kolegia k řešení krize.

2. Obdržené komentáře a stanoviska posoudí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny za účelem dokončení zprávy. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne úplné odůvodnění týkající se případné odchylky od stanoviska nebo komentáře zformulovaného orgánem EBA nebo orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě.
3. Po dokončení se zpráva poskytne mateřskému podniku v Unii.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí kolegiu k řešení krize začátek běhu čtyřměsíční lhůty k dosažení společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize.

Článek 79

Předložení připomínek mateřského podniku v Unii a konzultace s orgány

1. Pokud mateřský podnik v Unii předloží připomínky a navrhne orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny do čtyř měsíců ode dne doručení zprávy v souladu s čl. 18 odst. 3 směrnice 2014/59/EU alternativní opatření k odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, postoupí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu, každopádně však do 10 dnů tyto připomínky a opatření ostatním členům kolegia.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí při zohlednění odstavce 1 kolegiu k řešení krize prodloužení lhůty k dosažení společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize v souladu s čl. 18 odst. 3 a 5 směrnice 2014/59/EU.
3. Při rozesílání připomínek a alternativních opatření předložených mateřským podnikem v Unii stanoví orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny lhůtu pro předložení komentářů.
4. Pokud orgány neposkytnou své komentáře ve lhůtě uvedené v odstavci 3, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předpokládá, že tyto orgány nemají k připomínkám a alternativním opatřením předloženým mateřským podnikem v Unii komentáře, a pokračuje ve svém postupu.
5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne co nejdříve a bez zbytečného odkladu orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků případné komentáře ostatních členů kolegia k řešení krize a projedná s nimi navrhovaná opatření k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize.
6. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků navíc řádně projednají a zohlední možný dopad navrhovaných opatření na všechny subjekty, které jsou součástí skupiny, na všechny členské státy, v nichž skupina působí, i na celou Unii.

Článek 80

Vypracování společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje při zohlednění případných výsledků dialogu podle čl. 79 odst. 5 a 6 návrh společného rozhodnutí o opatřeních k řešení či odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize.

2. Návrh společného rozhodnutí uvádí všechny tyto položky:
- a) název mateřského podniku v Unii a subjektů skupiny, jichž se týká a na něž se použije společné rozhodnutí;
 - b) názvy orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků, které dospívají ke společnému rozhodnutí;
 - c) názvy relevantních příslušných orgánů a názvy orgánů příslušných k řešení krize významných poboček, které byly konzultovány ohledně způsobilosti skupiny k řešení krize, ohledně opatření k řešení či odstranění podstatných překážek a ohledně připomínek a případných alternativních opatření předložených mateřským podnikem v Unii;
 - d) názvy pozorovatelů, pokud byli tito pozorovatelé zapojeni do společného rozhodování v souladu s podmínkami účasti pozorovatelů, jak jsou uvedeny v písemných ujednáních;
 - e) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a použití společného rozhodnutí;
 - f) datum společného rozhodnutí;
 - g) opatření podle čl. 17 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU, o nichž rozhodly orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, a lhůtu, v níž musí příslušné subjekty skupiny tato opatření uplatnit;
 - h) pokud opatření navržená mateřským podnikem v Unii nejsou přijata nebo jsou částečně přijata orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, vysvětlení, jak opatření navržená mateřským podnikem v Unii jsou posouzena jako nevhodná k odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize a proč by opatření uvedená v písmenu g) účinně zmenšila či odstranila podstatné překážky způsobilosti k řešení krize;
 - i) shrnutí stanovisek vyjádřených orgány konzultovanými v rámci společného rozhodování;
 - j) pokud byl při přijímání společného rozhodnutí konzultován orgán EBA, vysvětlení případné odchylky od doporučení orgánu EBA.

Článek 81

Dosažení společného rozhodnutí

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu zašle návrh společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a stanoví lhůtu pro orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků k písemnému souhlasu s uvedeným společným rozhodnutím, který lze zaslat elektronickými komunikačními prostředky.
2. Po obdržení návrhu společného rozhodnutí předají orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, jejichž postoje nejsou nesouhlasné, svůj písemný souhlas orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny ve lhůtě podle odstavce 1.
3. Společné rozhodnutí v konečném znění sestává z dokumentu společného rozhodnutí vypracovaného v souladu s článkem 80 a z příložených písemných souhlasů podle odstavce 2 tohoto článku a z příloženého písemného souhlasu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je poskytnut orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které se společným rozhodnutím souhlasí.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí společné rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize kolegiu k řešení krize.

Článek 82

Sdělení společného rozhodnutí

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí společné rozhodnutí vedoucímu orgánu mateřského podniku v Unii včas, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v harmonogramu společného rozhodnutí podle čl. 77 odst. 2 písm. g). Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků o tomto sdělení.
2. V případě, že některá z opatření přijatých v souladu s čl. 17 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU jsou určena jiným konkrétním subjektům skupiny než mateřskému podniku v Unii, poskytnou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků vedoucím orgánům těchto subjektů v jejich jurisdikci příslušné části společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize včas, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v harmonogramu společného rozhodnutí podle čl. 77 odst. 2 písm. g).
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny může projednat podrobnosti obsahu a uplatňování společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize s mateřským podnikem v Unii.
4. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků mohou projednat podrobnosti obsahu a uplatňování společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize se subjekty spadajícími pod jejich jurisdikci.

Článek 83

Sledování uplatňování společného rozhodnutí

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí výsledek případného jednání podle čl. 82 odst. 3 orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků.
2. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků sdělí výsledek případného jednání podle čl. 82 odst. 4 orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků sledují uplatňování společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, která jsou relevantní pro jednotlivé subjekty skupiny, pro něž jsou tyto orgány příslušné.

Pododdíl 4

Postup v případě neexistence společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize

Článek 84

Prvky sdělení individuálních rozhodnutí

1. Není-li společného rozhodnutí o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize podle čl. 18 odst. 6 směrnice 2014/59/EU dosaženo, rozhodnutí přijaté orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny bude bez zbytečného odkladu písemně sděleno členům kolegia k řešení krize prostřednictvím dokumentu obsahujícího veškeré tyto položky:
 - a) název orgánu příslušného k řešení krize, který přijímá rozhodnutí;
 - b) název mateřského podniku v Unii, jehož se rozhodnutí týká a na nějž se použije;
 - c) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a použití rozhodnutí;

- d) datum rozhodnutí;
- e) opatření podle čl. 17 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU, o nichž rozhodl orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, a lhůtu, v níž musí být uvedena opatření uplatněna;
- f) pokud opatření navržená mateřským podnikem v Unii nejsou přijata nebo jsou částečně přijata orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, vysvětlení, jak opatření navržená mateřským podnikem v Unii jsou posouzena jako nevhodná k odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize a proč by opatření stanovená v písmenu e) tohoto odstavce účinně zmenšila či odstranila podstatné překážky způsobilosti k řešení krize;
- g) názvy členů kolegia k řešení krize a jeho pozorovatelů zapojených v souladu s podmínkami účasti pozorovatelů do postupu společného rozhodování o opatřeních k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, spolu se shrnutím stanovisek vyjádřených uvedenými orgány a informacemi o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu;
- h) připomínky orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny týkající se stanovisek vyjádřených členy a pozorovateli kolegia k řešení krize, zejména o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu.

2. Orgány příslušné k řešení krize při rozhodování o opatřeních, která mají dceřiné podniky přijmout na individuální úrovni v případě neexistence společného rozhodnutí, předají orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny dokument, který obsahuje všechny tyto položky:

- a) název orgánu příslušného k řešení krize, který přijímá rozhodnutí;
- b) název subjektů v jurisdikci orgánu příslušného k řešení krize, kterých se rozhodnutí týká a na které se použije;
- c) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a použití rozhodnutí;
- d) datum rozhodnutí;
- e) opatření podle čl. 17 odst. 5 a 6 směrnice 2014/59/EU, o nichž rozhodl orgán příslušný k řešení krize, a lhůtu, v níž musí příslušné subjekty tato opatření uplatnit;
- f) pokud opatření navržená dceřinými podniky v souladu s čl. 17 odst. 3 a 4 směrnice 2014/59/EU nejsou přijata nebo jsou částečně přijata orgány příslušnými k řešení krize dotýčných dceřiných podniků, vysvětlení, jak opatření navržená těmito dceřinými podniky jsou posouzena jako nevhodná k odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize a proč by opatření stanovená v písmenu e) tohoto odstavce účinně zmenšila či odstranila podstatné překážky způsobilosti k řešení krize;
- g) název orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny spolu s vysvětlením důvodů nesouhlasu s opatřeními, jež orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny navrhl k řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize.

3. Pokud byl konzultován orgán EBA, rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí musí obsahovat vysvětlení, proč dané doporučení orgánu EBA nebylo dodrženo.

Článek 85

Sdělení individuálních rozhodnutí v případě neexistence společného rozhodnutí

1. Není-li dosaženo společného rozhodnutí mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků ve lhůtě podle čl. 18 odst. 5 směrnice 2014/59/EU, veškerá rozhodnutí podle čl. 18 odst. 6 a 7 uvedené směrnice sdělí relevantní orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků písemně orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, a to k nejzazšímu z těchto termínů:

- a) jeden měsíc od případného uplynutí lhůty podle čl. 18 odst. 5 směrnice 2014/59/EU;

- b) jeden měsíc ode dne, kdy orgán EBA na žádost o konzultaci podle čl. 18 odst. 5 druhého pododstavce směrnice 2014/59/EU vydá doporučení;
 - c) jeden měsíc ode dne, kdy orgán EBA vydá rozhodnutí podle čl. 18 odst. 6 třetího pododstavce nebo čl. 18 odst. 7 druhého pododstavce směrnice 2014/59/EU, nebo jeden měsíc od jiného dne, který orgán EBA v tomto rozhodnutí stanoví.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí bez zbytečného odkladu své vlastní rozhodnutí a rozhodnutí uvedená v odstavci 1 ostatním členům kolegia k řešení krize.

ODDÍL II

Postup společného rozhodování o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky

Pododdíl 1

Postup společného rozhodování

Článek 86

Plánování společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky

1. Před zahájením přijímání společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku se orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků dohodnou na harmonogramu kroků, který se má v uvedeném postupu dodržovat (dále jen „harmonogram společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky“).

V případě neshody stanoví orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny harmonogram společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky po zohlednění stanovisek a výhrad vyjádřených orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků.

Za účelem přijetí společného rozhodnutí o minimálních požadavcích souběžně s vypracováním a aktualizací skupinového plánu řešení krize v souladu s čl. 45 odst. 15 směrnice 2014/59/EU musí být harmonogram společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky uspořádán tak, aby zohledňoval harmonogram společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků zejména zohlední, že čtyřměsíční lhůta pro dosažení společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky začíná ve stejnou dobu jako pro dosažení společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a o posouzení způsobilosti k řešení krize.

2. Harmonogram společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky musí být pravidelně aktualizován a musí obsahovat alespoň následující kroky:

- a) předložení návrhu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny na minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni a na úrovni mateřského podniku orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě;
- b) předložení návrhů orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků na minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky pro subjekty spadající pod jejich jurisdikci na individuální úrovni orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a dotýčným příslušným orgánům;
- c) dialog mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků o navržených minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku, jakož i s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, kde jsou usazeny významné pobočky;

- d) vypracování a předložení návrhu společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků;
- e) dialog o návrhu společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku s mateřským podnikem v Unii a s dceřinými podniky skupiny, pokud je požadován právními předpisy některého členského státu;
- f) dosažení společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku;
- g) sdělení společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni dceřiných podniků mateřskému podniku v Unii.

3. Harmonogram společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky musí:

- a) odrážet rozsah a složitost jednotlivých kroků postupu společného rozhodování;
- b) zohlednit harmonogram dalších společných rozhodnutí organizovaných v rámci kolegia k řešení krize;
- c) zohlednit v co největším možném rozsahu harmonogram dalších společných rozhodnutí organizovaných v rámci relevantního kolegia dohledu, zejména harmonogram společného rozhodnutí o požadavcích obezřetnosti pro jednotlivé instituce v souladu s článkem 113 směrnice 2013/36/EU.

Harmonogram společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky musí být revidován tak, aby odrazil výsledek posouzení způsobilosti k řešení krize, zejména pokud toto posouzení vyústí v opatření k odstranění či řešení podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, jež mohou mít bezprostřední dopad na minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni nebo na úrovni jednotlivých subjektů.

4. Při přípravě harmonogramu společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky zohlední orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny podmínky účasti pozorovatelů, jak jsou stanoveny v písemných ujednáních kolegia k řešení krize a v příslušných ustanoveních směrnice 2014/59/EU.

5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků sdělí mateřskému podniku v Unii a subjektům skupiny, pro něž jsou příslušné, orientační termín případného dialogu uvedeného v odst. 2 písm. e).

6. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků sdělí mateřskému podniku v Unii a subjektům skupiny, pro něž jsou příslušné, odhadovaný termín sdělení uvedeného v odst. 2 písm. g).

Článek 87

Návrh na konsolidované úrovni a na úrovni mateřského podniku v Unii

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě svůj návrh na:

- a) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který musí být trvale dodržován mateřským podnikem v Unii, ledaže mu bylo přiznáno upuštění od tohoto požadavku v souladu s čl. 45 odst. 11 směrnice 2014/59/EU;
- b) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky uplatněný na konsolidované úrovni.

2. Návrh uvedený v odstavci 1 musí být odůvodněný, zejména pokud jde o kritéria posouzení uvedená v čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU.

3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny uvede lhůtu k doručení odůvodněných komentářů ze strany orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě, zejména pokud jde o kritéria posouzení uvedená v čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU. Pokud orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nepodá žádné komentáře ve stanovené lhůtě, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předpokládá, že orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě k jeho návrhu podle odstavce 1 žádné komentáře nemá.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předá co nejrychleji orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků veškeré komentáře předložené orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě.

Článek 88

Návrh na úrovni dceřiných podniků

1. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků sdělí orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a dotyčným příslušným orgánům svůj návrh na minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který musí být trvale plněn dceřinými podniky skupiny na individuálním základě, ledaže jim bylo přiznáno upuštění od tohoto požadavku v souladu s čl. 45 odst. 12 směrnice 2014/59/EU.
2. Návrh uvedený v odstavci 1 musí být odůvodněný, zejména pokud jde o kritéria posouzení uvedená v čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU.
3. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků se dohodnou s orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a uvedou lhůtu k doručení písemných a řádně odůvodněných komentářů ze strany příslušných orgánů v jejich jurisdikci, zejména pokud jde o kritéria posouzení uvedená v čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU. Pokud příslušné orgány nepodají žádné komentáře ve stanovené lhůtě, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků předpokládají, že příslušné orgány k dotyčným návrhům podle odstavce 1 žádné komentáře nemají.
4. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků předají co nejrychleji orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny veškeré komentáře předložené příslušnými orgány.

Článek 89

Dialog o navržených minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny uspořádá dialog s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků o navržených minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků projednají sesouhlasení navržených minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni s navrženými požadavky na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku.

Článek 90

Vypracování společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje návrh společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku, přičemž zohlední případné upuštění od těchto požadavků podle čl. 45 odst. 11 nebo 12 směrnice 2014/59/EU. Návrh společného rozhodnutí uvádí všechny tyto položky:
 - a) názvy orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků, které dosahují společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku;

- b) názvy orgánů vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a jiných příslušných orgánů, které byly konzultovány;
- c) názvy pozorovatelů, pokud byli tito pozorovatelé zapojeni do společného rozhodování v souladu s podmínkami účasti pozorovatelů, jak jsou uvedeny v písemných ujednáních;
- d) název mateřského podniku v Unii a subjektů skupiny, jichž se týká a na něž se použije společné rozhodnutí;
- e) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a dosažení společného rozhodnutí; odkazy na další kritéria poskytnutá členskými státy, na jejichž základě budou určeny minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky;
- f) datum návrhu společného rozhodnutí a jeho případných relevantních aktualizací;
- g) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni a případnou lhůtu pro dosažení této výše, spolu s příslušným odůvodněním pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v této výši při zohlednění kritérií posouzení podle čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU;
- h) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na úrovni mateřského podniku v Unii, ledaže mu bylo přiznáno upuštění od tohoto požadavku v souladu s čl. 45 odst. 11 směrnice 2014/59/EU, a případnou lhůtu pro dosažení této výše, spolu s příslušným odůvodněním pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v této výši při zohlednění kritérií posouzení podle čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU;
- i) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na úrovni každého dceřiného podniku nebo na individuálním základě, ledaže těmto podnikům bylo přiznáno upuštění od tohoto požadavku v souladu s čl. 45 odst. 12 směrnice 2014/59/EU, a případnou lhůtu pro dosažení této výše, spolu s příslušným odůvodněním pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v této výši při zohlednění kritérií posouzení podle čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU.

2. Pokud rozhodnutí, které se týká minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, stanoví, že tento požadavek je na konsolidované či individuální úrovni zčásti splněn u mateřského podniku v Unii nebo u některého z dceřiných podniků skupiny prostřednictvím smluvních nástrojů rekapitalizace z vnitřních zdrojů, rozhodnutí musí obsahovat také podrobné údaje prokazující přesvědčení orgánů příslušných k řešení krize, že tyto nástroje jsou způsobilé jakožto smluvní nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s kritérii stanovenými v čl. 45 odst. 14 směrnice 2014/59/EU.

Článek 91

Dosažení společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu zašle návrh společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a stanoví lhůtu pro orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků k písemnému souhlasu s uvedeným společným rozhodnutím, který lze zaslat elektronickými komunikačními prostředky.
2. Po obdržení návrhu společného rozhodnutí předají orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, jejichž postoje nejsou nesouhlasné, svůj písemný souhlas orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny ve lhůtě podle odstavce 1.
3. Společné rozhodnutí v konečném znění sestává z dokumentu společného rozhodnutí vypracovaného v souladu s článkem 90, z příložených písemných souhlasů podle odstavce 2 tohoto článku a z příloženého písemného souhlasu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je poskytne orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které se společným rozhodnutím souhlasí.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí společné rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku kolegiu k řešení krize.

Článek 92

Sdělení společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí společné rozhodnutí vedoucímu orgánu mateřského podniku v Unii včas, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v harmonogramu společného rozhodnutí podle čl. 86 odst. 3 písm. g). Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků o tomto sdělení.
2. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků poskytnou vedoucím orgánům subjektů v jejich jurisdikci příslušné části společného rozhodnutí včas, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v harmonogramu společného rozhodnutí podle čl. 86 odst. 3 písm. g).
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny může projednat podrobnosti obsahu a uplatňování společného rozhodnutí s mateřským podnikem v Unii.
4. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků mohou projednat podrobnosti obsahu a uplatňování příslušných částí společného rozhodnutí se subjekty spadajícími pod jejich jurisdikci.

Článek 93

Sledování uplatňování společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí výsledek jednání podle čl. 92 odst. 3 orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, pokud je mateřský podnik v Unii povinen podniknout konkrétní kroky s cílem splnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované nebo na individuální úrovni.
2. Orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků sdělí výsledek jednání podle čl. 92 odst. 4 orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, pokud jsou dceřiné podniky skupiny spadající pod jejich jurisdikci povinny podniknout konkrétní kroky s cílem splnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni nebo na individuální úrovni.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny postoupí výsledek postupu podle odstavce 2 ostatním orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků sledují uplatňování společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku u všech subjektů skupiny, na něž se vztahuje společné rozhodnutí, i na konsolidované úrovni.

Pododdíl 2

Postup v případě neexistence společného rozhodnutí na konsolidované úrovni

Článek 94

Společná rozhodnutí přijímaná na úrovni každého dceřiného podniku v případě neexistence společného rozhodnutí na konsolidované úrovni

V případě neexistence společného rozhodnutí na konsolidované úrovni nebo na úrovni mateřského podniku v souladu s čl. 45 odst. 9 směrnice 2014/59/EU usilují orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků o dosažení společného rozhodnutí o výši minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, která se použije na každý jednotlivý dceřiný podnik na individuální úrovni.

Společné rozhodnutí musí zohlednit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovené na konsolidované úrovni a na úrovni mateřského podniku orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a řídit se veškerými kroky podle článků 90 až 93, s výjimkou kroků ke stanovení minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni nebo na úrovni mateřského podniku, pro vypracování, dosažení, sdělení a sledování uplatňování společného rozhodnutí o výši minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, která se použije na každý jednotlivý dceřiný podnik na individuální úrovni.

Článek 95

Prvky sdělení individuálních rozhodnutí

1. V případě neexistence společného rozhodnutí musí být rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni a na úrovni mateřského podniku přijaté orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny písemně sděleno členům kolegia k řešení krize prostřednictvím dokumentu, jenž obsahuje všechny tyto položky:

- a) název orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny;
- b) název mateřského podniku v Unii a názvy jiných subjektů v uvedené jurisdikci, na něž se společné rozhodnutí použije;
- c) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají vypracování, finalizace a uplatňování rozhodnutí, a zejména odkazy na případná další kritéria od členského státu, v němž má mateřský podnik v Unii povolení k činnosti, na jejichž základě je stanoven minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky;
- d) datum rozhodnutí;
- e) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni a případnou lhůtu pro dosažení této výše, spolu s příslušným odůvodněním pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v této výši při zohlednění kritérií posouzení podle čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU;
- f) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na úrovni mateřského podniku v Unii, ledaže mu bylo přiznáno upuštění od tohoto požadavku v souladu s čl. 45 odst. 11, a případnou lhůtu pro dosažení této výše, spolu s příslušným odůvodněním pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v této výši při zohlednění kritérií posouzení podle čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU;
- g) názvy členů kolegia k řešení krize a jeho pozorovatelů zapojených v souladu s podmínkami účasti pozorovatelů do postupu společného rozhodování, spolu se shrnutím stanovisek vyjádřených uvedenými orgány a informacemi o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu;
- h) připomínky orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny týkající se stanovisek vyjádřených členy a pozorovateli kolegia k řešení krize, zejména o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu;
- i) pokud rozhodnutí, které se týká minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, stanoví, že tento požadavek je na konsolidované či individuální úrovni zčásti splněn u mateřského podniku v Unii prostřednictvím smluvních nástrojů rekapitalizace z vnitřních zdrojů, rozhodnutí musí obsahovat také podrobné údaje prokazující přesvědčení orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, že tyto nástroje jsou způsobilé jakožto smluvní nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s kritérii stanovenými v čl. 45 odst. 14 směrnice 2014/59/EU.

2. V případě neexistence společného rozhodnutí předají orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků přijímající vlastní rozhodnutí o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky na individuální úrovni orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny dokument, který obsahuje všechny tyto položky:

- a) název orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku, který přijímá rozhodnutí;

- b) název dceřiných podniků skupiny v dané jurisdikci, jichž se rozhodnutí týká a na něž se použije;
 - c) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají vypracování, finalizace a uplatňování rozhodnutí, a zejména odkazy na případná další kritéria od členských států, v nichž mají uvedené dceřiné podniky skupiny povolení k činnosti, na jejichž základě je stanoven minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky;
 - d) datum rozhodnutí;
 - e) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který se použije na dceřiný podnik na individuální úrovni a případnou lhůtu pro dosažení této výše, spolu s příslušným odůvodněním pro stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v této výši při zohlednění kritérií posouzení podle čl. 45 odst. 6 písm. a) až f) směrnice 2014/59/EU;
 - f) název orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny spolu se shrnutím stanoviska, které vyjádřil, a informacemi o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu;
 - g) komentáře orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku týkající se stanoviska vyjádřeného orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, zejména o problémech, jež byly předmětem nesouhlasu;
 - h) pokud rozhodnutí, které se týká minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, stanoví, že tento požadavek je na úrovni daného dceřiného podniku zčásti splněn prostřednictvím smluvních nástrojů rekapitalizace z vnitřních zdrojů, rozhodnutí musí obsahovat také podrobné údaje prokazující přesvědčení orgánu příslušného k řešení krize daného dceřiného podniku, že tyto nástroje jsou způsobilé jakožto smluvní nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s kritérii stanovenými v čl. 45 odst. 14 směrnice 2014/59/EU.
3. Pokud byl konzultován orgán EBA, rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí musí obsahovat vysvětlení, proč dané doporučení orgánu EBA nebylo dodrženo.

Článek 96

Sdělení individuálních rozhodnutí v případě neexistence společného rozhodnutí

1. Není-li dosaženo společného rozhodnutí o minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni, na úrovni mateřského podniku a na úrovni každého dceřiného podniku mezi orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků ve lhůtě uvedené v čl. 45 odst. 9 nebo 10 směrnice 2014/59/EU, sdělí relevantní orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků veškerá přijatá rozhodnutí písemně orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, a to k nejzazšímu z těchto termínů:
- a) jeden měsíc od případného uplynutí lhůty podle čl. 45 odst. 9 nebo 10 směrnice 2014/59/EU;
 - b) jeden měsíc ode dne, kdy orgán EBA na žádost o konzultaci podle čl. 18 odst. 5 druhého pododstavce směrnice 2014/59/EU vydá doporučení;
 - c) jeden měsíc ode dne, kdy orgán EBA vydá rozhodnutí podle čl. 45 odst. 9 třetího pododstavce nebo čl. 45 odst. 10 pátého pododstavce směrnice 2014/59/EU, nebo jeden měsíc od jiného dne, který orgán EBA v tomto rozhodnutí stanoví.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí bez zbytečného odkladu své vlastní rozhodnutí a rozhodnutí uvedená v odstavci 1 ostatním členům kolegia k řešení krize.

ODDÍL IV

Řešení krize na úrovni přeshraniční skupiny

Pododdíl 1

Rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny podle článků 91 a 92 směrnice 2014/59/EU

Článek 97

Postup pro rozhodování o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny

Při postupu pro posouzení potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny je třeba provést tyto kroky:

- 1) pokud možno dialog o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny a o vzájemném využití vnitrostátních mechanismů financování;
- 2) vypracování návrhu posouzení nebo návrhu rozhodnutí o potřebě programu řešení krize na úrovni skupiny orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a jeho sdělení členům kolegia k řešení krize;
- 3) konzultaci o návrhu posouzení nebo návrhu rozhodnutí o potřebě programu řešení krize na úrovni skupiny se členy kolegia k řešení krize;
- 4) finalizaci posouzení nebo rozhodnutí o potřebě programu řešení krize na úrovni skupiny a jeho sdělení kolegiu k řešení krize.

Článek 98

Dialog o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny

1. Poté, co obdrží oznámení uvedené v čl. 81 odst. 3 písm. a) nebo h) směrnice 2014/59/EU, vynasnaží se orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny uspořádat dialog v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku se zapojením alespoň těch členů kolegia, kteří jsou orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků.
2. Pro účely odstavce 1 předá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny členům tyto informace:
 - a) doručené oznámení;
 - b) svůj návrh k tématům uvedeným v odstavci 3;
 - c) lhůtu, ve které by dialog měl být uzavřen.
3. Dialog se bude týkat těchto otázek:
 - a) zda by v souladu s článkem 91 nebo 92 směrnice 2014/59/EU řešení krize dceřiného podniku nebo mateřského podniku v Unii mělo skupinové rozměry a zda by vyžadovalo vypracování programu řešení krize na úrovni skupiny;
 - b) zda bude plán financování vycházet ze vzájemného využití vnitrostátních mechanismů financování v souladu s článkem 107 směrnice 2014/59/EU.

Článek 99

Vypracování a sdělení návrhu posouzení nebo návrhu rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny

1. Pro účely posouzení potřeby zavést program řešení krize na úrovni skupiny v kontextu čl. 91 odst. 1 až 4 směrnice 2014/59/EU vypracuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny návrh posouzení po obdržení oznámení uvedeného v čl. 91 odst. 1 uvedené směrnice.
2. Pro účely rozhodnutí, že program řešení krize na úrovni skupiny není nutný ve smyslu čl. 92 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, vypracuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny návrh rozhodnutí po posouzení, že mateřský podnik v Unii splňuje podmínky uvedené v článcích 32 a 33 uvedené směrnice a že se nepoužije žádná z podmínek čl. 92 odst. 1 písm. a) až d) směrnice 2014/59/EU.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zohlední pro vypracování návrhu posouzení či rozhodnutí výsledek případného dialogu.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne kolegiu k řešení krize svůj návrh posouzení nebo rozhodnutí, v němž vyjádří:
 - a) pro účely článku 91 směrnice 2014/59/EU své stanovisko o pravděpodobném dopadu oznámených opatření k řešení krize nebo opatření v případě platební neschopnosti na skupinu nebo na subjekty skupiny v jiných členských státech, a zejména zda by opatření k řešení krize nebo jiná opatření pravděpodobně vedla ke splnění podmínek zahájení řešení krize ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě;
 - b) pro účely článku 92 směrnice 2014/59/EU své stanovisko o tom, že se nepoužije žádná z podmínek pro program řešení krize na úrovni skupiny ve smyslu čl. 92 odst. 1 uvedené směrnice, a to při řádném zohlednění podmínek uvedených v odstavci 2 uvedeného článku;
 - c) své stanovisko o nezbytnosti vzájemně využít mechanismy financování pro účely plánu financování v souladu s článkem 107 směrnice 2014/59/EU.
5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny připojí ke svému návrhu posouzení či rozhodnutí veškeré relevantní významné informace, které obdržel podle článku 81, 82, 91 nebo 92 směrnice 2014/59/EU, a stanoví jasnou lhůtu, ve které členové kolegia k řešení krize vyjádří výhrady nebo názory odlišné od návrhu posouzení či rozhodnutí.
6. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje návrh posouzení nebo rozhodnutí a bez zbytečného odkladu jej sdělí kolegiu k řešení krize, a to případně při dodržení lhůty stanovené v článku 91 směrnice 2014/59/EU.

Článek 100

Konzultace o návrhu posouzení nebo návrhu rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny

1. Členové kolegia k řešení krize, kteří obdrží návrh posouzení nebo návrh rozhodnutí, vyjádří své případné významně odlišné názory nebo výhrady.
2. Významně odlišné názory a výhrady musí být jasně uvedeny v písemné formě, která může být předložena v elektronickém formátu, a musí být plně odůvodněné.
3. Významně odlišné názory a výhrady musí být vyjádřeny bez zbytečného odkladu s přihlédnutím k naléhavosti situace pouze v rámci stanovené lhůty.

4. Po uplynutí stanovené lhůty předpokládá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny souhlas členů, kteří nevyjádřili žádné významně odlišné názory ani výhrady.

Článek 101

Finalizace posouzení nebo rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny

1. Po uplynutí lhůty pro konzultace a bez zbytečného odkladu, případně s přihlédnutím ke lhůtě stanovené v článku 91 směrnice 2014/59/EU, dokončí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny své posouzení či rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny.

Posouzení nebo rozhodnutí v konečném znění zahrnuje rovněž stanovisko k nezbytnosti vzájemného využití vnitrostátních mechanismů financování pro účely plánu financování v souladu s článkem 107 směrnice 2014/59/EU a případnými změnami zohlední výhrady a odlišné názory vyjádřené během konzultace.

2. Posouzení či rozhodnutí, že program řešení krize na úrovni skupiny není nutný, odůvodní orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pouze tehdy, pokud byly během konzultace vyjádřeny významně odlišné názory a výhrady.

3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne vysvětlení důvodů, proč posouzení v konečném znění nedodržel doporučení orgánu EBA, pokud byl orgán EBA konzultován.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu sdělí své posouzení či rozhodnutí v konečném znění členům kolegia k řešení krize zapojeným do tohoto procesu.

5. Pokud se domnívá, že je nutný program řešení krize na úrovni skupiny, pak je orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oprávněn rozhodnout, že své posouzení či rozhodnutí v konečném znění ve smyslu odstavce 4 nesdělí, a namísto toho uplatní postup k přípravě uvedeného programu, který je upraven v článku 102.

Pododdíl 2

Postup společného rozhodování o programu řešení krize na úrovni skupiny

Článek 102

Postup společného rozhodování o programu řešení krize na úrovni skupiny

Při postupu k dosažení společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny navrženého podle čl. 91 odst. 4 nebo čl. 92 odst. 1 směrnice 2014/59/EU je třeba provést tyto kroky:

- 1) vypracování návrhu programu řešení krize na úrovni skupiny orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a jeho sdělení členům kolegia k řešení krize;
- 2) konzultaci o návrhu programu řešení krize na úrovni skupiny alespoň mezi orgány příslušnými k řešení krize subjekty, na které se vztahuje program řešení krize na úrovni skupiny;
- 3) vypracování společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a jeho oznámení orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, na něž se vztahuje program řešení krize na úrovni skupiny;
- 4) finalizace společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny podle čl. 91 odst. 7 nebo čl. 92 odst. 3 směrnice 2014/59/EU;
- 5) sdělení výsledku společného rozhodnutí členům kolegia k řešení krize.

Článek 103

Vypracování a sdělení návrhu programu řešení krize na úrovni skupiny

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje návrh programu řešení krize na úrovni skupiny v souladu s čl. 91 odst. 6 směrnice 2014/59/EU, který musí obsahovat tyto prvky:
 - a) popis případných opatření, která musí být provedena k zajištění proveditelnosti programu řešení krize na úrovni skupiny;
 - b) popis případných právních nebo regulačních podmínek, které musí být splněny pro provádění programu řešení krize na úrovni skupiny;
 - c) časový rámec pro provedení programu řešení krize na úrovni skupiny, jakož i načasování a posloupnost jednotlivých opatření k řešení krize, která mají být podniknuta;
 - d) rozdělení úkolů a povinností pro koordinaci opatření k řešení krize, externí komunikaci a interní komunikaci se členy kolegia k řešení krize a kontaktní údaje členů kolegia k řešení krize;
 - e) případný plán financování na základě článku 107 směrnice 2014/59/EU, s přihlédnutím k nutnosti vzájemného použití mechanismů financování.
2. Pro účely čl. 91 odst. 6 písm. a) směrnice 2014/59/EU orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zajistí, aby návrh programu řešení krize na úrovni skupiny zahrnoval:
 - a) vysvětlení, proč musí být zvolena alternativní možnost plánu řešení krize podle článku 13 směrnice 2014/59/EU, též proč jsou navržená opatření považována za opatření, jimiž se účelů a zásad řešení krize uvedených v člancích 31 a 34 uvedené směrnice dosáhne efektivněji než strategií a opatřeními k řešení krize stanovenými v plánu řešení krize;
 - b) označení a popis prvků programu řešení krize na úrovni skupiny, které se odchylují od plánu řešení krize podle článku 13 směrnice 2014/59/EU.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu poskytne návrh programu řešení krize členům kolegia k řešení krize a stanoví jim lhůtu:
 - a) pro konzultaci v souladu s článkem 104;
 - b) pro finalizaci společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny podle článku 106.
4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje a sdělí návrh programu řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu a za dodržení případných lhůt podle článku 91 směrnice 2014/59/EU.
5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zajistí, aby lhůty uvedené v odstavci 3 byly odpovídající k tomu, aby dané orgány mohly vyjádřit svá stanoviska za dodržení případných lhůt podle článku 91 směrnice 2014/59/EU.

Článek 104

Konzultace o programu řešení krize na úrovni skupiny

1. Členové kolegia k řešení krize, kteří obdrží návrh programu řešení krize na úrovni skupiny v souladu s čl. 103 odst. 3, vyjádří své případné významně odlišné názory nebo výhrady.

2. Významně odlišné názory a výhrady se mohou týkat všech aspektů návrhu programu řešení krize na úrovni skupiny, včetně:
 - a) případných překážek provádění programu řešení krize na úrovni skupiny v souladu se strategií a opatřeními k řešení krize, jež mohou být obsaženy ve vnitrostátních právních předpisech nebo jinde;
 - b) relevantních aktualizací informací předložených za účelem vzájemného použití mechanismů financování, které by mohly mít dopad na plnění plánu financování;
 - c) dopadu programu řešení krize na úrovni skupiny nebo plánu financování na dceřiné podniky, na něž se vztahuje program řešení krize na úrovni skupiny v jejich členském státě.
3. Významně odlišné názory a výhrady musí být jasné uvedeny v písemné formě, která může zahrnovat elektronický formát, a musí být plně odůvodněné.

Významně odlišné názory a výhrady musí být vyjádřeny bez zbytečného odkladu s přihlédnutím k naléhavosti situace a v rámci lhůty uvedené v čl. 103 odst. 3.

4. Po uplynutí stanovené lhůty orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předpokládá, že všichni členové, kteří nevyjádřili odlišné názory nebo výhrady, s programem řešení krize na úrovni skupiny souhlasí.

Článek 105

Vypracování a sdělení společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny

1. Po uplynutí lhůty pro konzultace orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny vypracuje návrh společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny v souladu s články 91 a 92 a případně článkem 107 směrnice 2014/59/EU.
2. U návrhu společného rozhodnutí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny posoudí a zohlední veškeré výhrady a odlišné názory vyjádřené během konzultace tak, že provede případné změny programu řešení krize na úrovni skupiny.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny odůvodní:
 - a) jak naložil s významně odlišnými názory a výhradami vyjádřenými orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, na něž se vztahuje program řešení krize na úrovni skupiny, pro účely návrhu společného rozhodnutí;
 - b) proč a do jaké míry nebylo v programu řešení krize na úrovni skupiny dodrženo doporučení orgánu EBA, pokud se konzultace s orgánem EBA konala.
4. Návrh společného rozhodnutí musí obsahovat tyto prvky:
 - a) názvy orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků, na něž se vztahuje program řešení krize na úrovni skupiny;
 - b) název mateřského podniku v Unii a seznam všech subjektů v rámci skupiny, jichž se daný program řešení krize na úrovni skupiny týká a na něž se použije;
 - c) odkazy na použitelné právní předpisy Unie a členských států, jež se týkají přípravy, finalizace a použití společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny;
 - d) datum návrhu společného rozhodování o programu řešení krize na úrovni skupiny;
 - e) program řešení krize na úrovni skupiny v konečném znění, včetně případného odůvodnění v souladu s odstavcem 3.

5. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zašle návrh společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu orgánům příslušným k řešení krize subjektů, na které se vztahuje program řešení krize na úrovni skupiny a stanoví lhůtu pro vyjádření jejich souhlasu se společným rozhodnutím o programu řešení krize na úrovni skupiny.

Článek 106

Finalizace společného rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny

1. Orgány příslušné k řešení krize, které obdrží společné rozhodnutí v souladu s čl. 105 odst. 5 a nemají vůči němu nesouhlasný postoj, poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny před uplynutím stanovené lhůty písemný důkaz o svém souhlasu, který lze zaslat elektronicky.
2. Společné rozhodnutí o programu řešení krize na úrovni skupiny v konečném znění sestává ze společného rozhodnutí v konečném znění a z písemného důkazu o souhlasu připojeného k rozhodnutí.

Článek 107

Sdělení společného rozhodnutí kolegiu

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny bez zbytečného odkladu předá společné rozhodnutí v konečném znění orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, na něž se vztahuje program řešení krize na úrovni skupiny.
2. Souhrn společného rozhodnutí o programu režimu řešení krize na úrovni skupiny sdělí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny členům kolegia k řešení krize.

Pododíl 3

Nesouhlasné postoje a rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí

Článek 108

Oznámení v případě nesouhlasného postoje

1. Pokud orgán příslušný k řešení krize nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, odchýlí se od něj nebo má za to, že musí přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo opatření pro zachování finanční stability podle čl. 91 odst. 8 a čl. 92 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, oznámí tento orgán příslušný k řešení krize bez zbytečného odkladu orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny nesouhlasný postoj.
2. Oznámení uvedené v odstavci 1 zahrnuje:
 - a) název daného orgánu příslušného k řešení krize;
 - b) název subjektu spadajícího do jurisdikce daného orgánu příslušného k řešení krize;
 - c) datum oznámení;
 - d) název orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny;
 - e) prohlášení orgánu příslušného k řešení krize o jeho nesouhlasném postoji nebo o odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny, nebo jeho názor, že pro subjekt nebo subjekty spadající pod jeho jurisdikci jsou vhodná nezávislá opatření k řešení krize;

- f) podrobné odůvodnění u prvků programu řešení krize na úrovni skupiny, s nimiž orgán příslušný k řešení krize nesouhlasí nebo se od nich odchyluje, nebo vysvětlení, proč se domnívá, že jsou vhodná nezávislá opatření k řešení krize;
 - g) podrobný popis opatření, která podnikne orgán příslušný k řešení krize, včetně načasování a posloupnosti opatření.
3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje ostatní členy kolegia k řešení krize o oznámení uvedeném v odstavci 2.

Článek 109

Rozhodovací postup mezi orgány příslušnými k řešení krize, jejich postoj není nesouhlasný

1. Orgány příslušné k řešení krize, jejichž postoj není nesouhlasný ve smyslu čl. 91 odst. 9 a čl. 92 odst. 5 směrnice 2014/59/EU, postupují podle článků 106 a 107 tohoto nařízení a přijmou společné rozhodnutí mezi sebou.
2. Společné rozhodnutí musí obsahovat všechny prvky uvedené v článcích 106 a 107 vedle informací o nesouhlasném postoji obdržенých v souladu s čl. 108 odst. 2.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 110

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS